

letnik XXI - št. 10, november 2014

Glasilo občine Trzin

odseev

Peter Ložar: Želim sodelovanje v občinskem svetu

Predstavitev svetnikov

Čarovniški žur

Mercator bo v novih oblačilih

IZ KLETI MED LJUDI

- > Se v vaših prostorih kopičijo predmeti, ki je ne potrebujete več?
- > Si želite, da bi vaši prostori zadihali brez nepotrebnih predmetov, ne želite pa, da bi pristali na odlagališčih ali celo na črnih odlagališčih?
- > Si želite, da bi za vas neuporabni izdelki zaživel novo življenje v ponovni uporabi?

Pokličite na: »klicni center« družbe Interseroh 080 11 80 .....)

ali nam pošljite e-pošto na: izkletimedljudi@interseroh.com .....

V družbi Interseroh smo razvili novo storitev za gospodinjstva, s katero **ponujamo pomoč pri čiščenju, pospravljanju in odvozov predmetov, ki jih ne potrebujete več. S storitvijo spodbujamo recikliranje izdelkov ali njihovo ponovno uporabo.** S prevzetimi predmeti in materiali, bomo ravnali skrbno in odgovorno do okolja.

Storitev čiščenja in odvoza predmetov in materialov, neprimernih za ponovno uporabo, je plačljiva in je odvisna od količine. Stroške si lahko zmanjšate z oddajo predmetov, ki jih bo Interseroh predal v ponovno uporabo.

Interseroh vam zagotavlja zanesljivost, varnost in visoko raven storitev.

Zahvalni dan

Ko je sveti Martin ob svojem godu iz mošta delal vino, so po cerkvah prepevali in molili hvalnice zahvalnega dne. Že od pradavnine se ljudje, ko s polj poberejo plodove, zahvaljujejo za pridelek, sadove svojega dela. Med polja se naseli mir. Prazna strnišča dremajo krepilne sanje o pomladi, nad njimi se vlečejo vlažne meglice, oblaki izpuščajo svoje mokre tovore, kmetje pa v svojih kletih in žitnicah tehtajo ali preštejejo pridelek. Letos nad njim, večinoma, niso najbolj zadovoljni. Vreme jim res ni bilo naklonjeno.

Prav tako nespodbudne ocene prihajajo tudi z drugih področij gospodarstva. Statistike sicer kažejo oživiljanje proizvodnje, a se to drugje še ne odraža prav močno. Povsod primanjkuje denarja, in to vse bolj občutimo navadni ljudje, le peščica bogatih postaja še bogatejša, žal pa denar, ki so ga nagrajali s sumljivimi posli, prelivajo in tihotapijo v tujino. Ob preveč zapletenem in okostenelem pravnem sistemu, ki si ga je krojila politika, še ni junaka, ki bi znal to ustaviti in vrniti denar tistim, ki so ga v resnici zaslužili. Zahvalni dnevi in končne bilance bodo tudi letos v naši državi očitno kazali dva obraza. Zaprli bodo še nekaj podjetij, še nekaj ljudi bo moralo na cesto, v nekaterih finanč-

nih ustanovah, bankah, zavarovalnicah in nekaterih svetovalnicah pa si bodo meli roke, izplačevali dodatke in nagrade za uspešno poslovanje. Razkorak med bogatimi in revnimi postaja vse globji.

A pred vrati je veseli december. Trgovci si manejo roke, saj se že pripravljajo na velike nakupe, gostinci pričakujejo dober promet, saj ljudje pijejo tudi zaradi žalosti, številni pa se, po stari navadi, tudi pomanjkanju denarja navkljub ne bodo dali ugnati. Želeli se bodo poveseliti, videti iskrice v očeh svojih otrok. S svojo iznajdljivostjo bodo preigrali pajčevine v denarnicah in poskrbeli za to, da bo zaključek leta vesel in razposajen. Ni vse v denarju! Pomembno je tudi, da se znamo nasmejniti, da znamo deliti toplino, ljubezen in da znamo tudi v težkih trenutkih videti lepe in prijetne stvari.

Ena od možnosti za boljšo voljo je že, če pomislimo, da imamo pravzaprav srečo, da živimo v eni najbogatejših občin v Sloveniji. Marsikaj imamo bolje urejeno kot v veliki večini drugih občin. Pomislimo na to, koliko ljudi ta trenutek trpi zaradi lakote, trepeta zaradi vojn, terorističnih napadov, in koliko ljudi je zdaj tako ali drugače prikrajšanih zaradi bolezni, koliko jih objokuje svoje najdražje, ki umirajo tam, kjer so vojne ali divjajo epidemije kar po tekočem traku. Ko začnemo razmišljati o tem, kako živijo drugi ljudje, spoznamo, da smo med srečneži, in da si tudi mi lahko ob koncu leta privoščimo zahvalni dan.

Vseeno pa si lahko in moramo želeti še več, saj je to gibalo razvoja. Lahko si želimo boljše pogoje za življenje, več poštenja in spoštovanja. Več ljubezni! Marsikatera taka želja je upravičena. Zakaj pa ne? Tudi mi si zaslužimo in lahko privoščimo še kaj več, še kaj boljšega. Ko razmišljamo o željah, načrtih in izboljšavah, pa se moramo zavedati, da smo pri tem glavni igralci največkrat kar mi sami. Ne moremo vedno pričakovati, da nam bodo drugi, država, občina in druge ustanove, kar tako zagotavljali boljše razmere. Res da so dolžni marsikaj narediti bolje in več, a brez tega, da tudi mi kaj prispevamo, je težko. Ne moremo ves čas igrati tistega piščančka z jajčno lupino na glavi – Kalimera, ki se ga nekoliko starejši še verjetno dobro spomnijo, in ki je ves čas vpil: »To ni pravica!« Kritizirati, godrnjati in obsojati je lahko, težje pa je, če se podstopimo kar sami kaj izboljšati, popraviti. Po bitki so lahko vsi generali in vsi vse vedo, ko si v prvi bojni vrsti, pa delaš in se odločaš tako, kot se ti takrat zdi najbolj prav in tisto, kar zmoreš. Prav v tem je bistvo naše uspešnosti, koliko znamo, koliko smo pripravljeni dati od sebe in koliko si upamo.

Slovenci smo čuden narod. Zmoremo in znamo, a raje ostajamo pri kritikah in na lastnih vrtičkih. Kritike nam gredo zelo dobro od ust, radi gledamo čez plot in si govorimo, da bi mi to drugače, bolje, pa tega ne naredimo, potem pa zavidamo sosedom in smo prepričani, da se nam godi krivica. Dostikrat si govorimo, da smo premajhni. Majhni smo, ker to pravzaprav hočemo. To je dober izgovor, da nekaj ne naredimo. Kaj če se ne bi smilili sami sebi in bi bili pripravljeni stopiti skupaj, nekaj narediti s skupnimi močmi? Pravzaprav vsi vemo, da če se povežemo z drugimi in malo potlačimo svoj ego, dobimo večjo moč. Vsi smo potem lahko močnejši in uspešnejši. Marsikaj lahko dosežemo, in takrat nihče več ne razmišlja o majhnosti. Prav to je zdaj dilema novega občinskega vodstva. V preteklem obdobju so znali člani in članice občinskega sveta kritizirati »nasprotnike« in si nagajati, niso upoštevali članov drugače mislečih skupin, zdaj pa je nova priložnost, da kalimerovsko politiko zamenjajo s sodelovanjem in odločnostjo. Če jim to uspe, bo prihodnje leto izkupiček ob zahvalnih dnevih, kljub neugodnim razmeram v državnem gospodarstvu in politiki, precej boljši, kot če bo vsak vztrajal na svojem bregu ali v svojem vrtičku. Trzin bodo in bomo ohranili na čelu najuspešnejših občin.

Urednik

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak in Nina Volgemut

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trzinje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
decembrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. decembra
2014

Slika na naslovnici
Ob bajerju
Foto: Miro Štebe

Želim tesnejšega sodelovanja z občinskim svetom in bolj radodarno državo

Pred kratkim ste tudi uradno prevzel vodenje Občine v svoje roke. Kakšni so vaši prvi občutki po začetnih sestankih, ki ste jih imeli s člani novega občinskega sveta. Če bi gledali na izkušnje iz prejšnjega mandata, imate zdaj kar močno skupino svetnikov, ki so bili v prejšnjem sklicu predstavniki t. i. opozicije. Se bo ta delitev nadaljevala?

Prvi občutki so kar dobri. Ne morem še povsem opredeliti, kako bo občinski svet deloval, saj smo zdaj še v obdobju uskla-

jevanja, vendar vse kaže, da smo bolj naklonjeni sodelovanju. Zdaj se dogovarjamo o sestavi delovnih teles občinskega sveta. Nekako smo prevetrili delovna področja odborov in komisij in prišli že do prvega dogovora. Sklenili smo, da bomo ustanovili tudi odbor za mladinsko problematiko, za mlade. Želimo namreč več pozornosti nameniti tudi mladim, radi bi jim zagotovili enakopravnejši položaj v naši skupnosti, ob tem pa si želimo pridobiti tudi certifikat Mladim prijazna občina. Da bi to dosegli, moramo pripraviti delovni program za delo z mladimi in imeti delovno telo, ki bi se s tem ukvarjalo. To je med drugim pomembno tudi zato, ker če bomo pridobili omenjeni certifikat, bomo lažje kandidirali za pridobivanje sredstev za delo z mladimi.

V preteklosti so na Občini veliko pozornosti namenjali varovanju okolja, čeprav so se tudi na tem področju kresala mnenja. Kako mislite delovati na tem področju?

Na vsak način bomo tudi v bodoče posebno pozornost namenjali skrbi za okolje. Se je pa že pojavila ideja, da bi odboru za gospodarske javne službe dodali še nove pristojnosti tudi glede varovanja okolja. S tem bi še bolj poudarjali ekološko usmerjenost občinskega sveta, posebno pozornost pa nameravamo posvečati tudi ekološki pridelavi hrane in spodbujanju samooskrbe občanov z zdravo hrano. Želim si, da bi Trzin oskrbeli z zdravo, kakovostno, to je ekološko pridelano hrano, ki bi bila sveža, pridelana v Trzinu in njegovi okolici. Za zdaj ni mogoče računati, da bi bil Trzin na tem področju samozadosten, vendar bomo spodbujali prizadevanja za samooskrbo in pridelavo kar največ hrane za naše potrebe, na primer vrtca, šole in doma starejših občanov.

Kaj pa varčevanje z energijo?

Prav v teh dneh smo dobili energetske izkaznice za objekte, ki so v občinski lasti. Te izkaznice kažejo, kako energetske varčnice so posamezni objekti. Lahko rečemo, da smo na tem področju zelo uspešni in da so vsi objekti v občinski lasti pravzaprav energetske zelo varčni. Najboljše rezultate na tem področju ima novi vrtec, nekoliko večjo porabo energije pa ima le Dvorana Marjance Ručigaj v centru Ivana Hribarja. Preverili bomo, kaj se da na tem področju še narediti, še zlasti pri ogrevanju s cenejšimi energenti.

Katere bodo prve naloge, ki se jih boste lotili kot župan?

Prva naloga, ki se je moramo lotiti, je sprejem občinskega proračuna za obdobje 2015–2016. Nadaljevati moramo tudi z deli, ki so že v teku ali so načrti zanje že pripravljene. Tu mislim na obnovo cest in pločnikov. Kot prednostno nalogo štejem delo za ureditev drugega izvoza iz industrijske cone na Dobravi, ki naj bi se začela še v tem mesecu, seveda, če bodo vremenske razmere to omogočale. Če bo po sreči, naj bi bil projekt končan še letos. Drugo leto, verjetno spomladi, pa naj bi začeli z urejanjem manjkajočih pločnikov ob Mengeški cesti. Te naj bi naredili do Grajske ceste ob meji z mengeško občino, od tam naprej pa naj bi jih dokončala mengeška občina. Med prednostne naloge bo treba umestiti tudi obnovo strehe na osnovni šoli. To so zaenkrat prve najnujnejše naloge, s katerimi sem se uspel seznaniti, kasneje pa se bomo prilagajali potrebam in bomo v sodelovanju z občinskim svetom reševali še druge potrebe Trzina. Kot sem že v predvolilni kampanji poudarjal, želim plodno sodelovati z občinskim svetom, v večji meri pa bom tudi spodbujal dogovarjanje in sodelovanje v kolegiju župana, v katerem bodo predstavniki vseh list in strank, ki so zastopane v občinskem svetu.

Zaradi pogostega deževja in številnih poplav v drugih delih Slovenije precej pozornosti občanov priteguje tudi protipoplavna zaščita Trzina. Verjetno se tudi ta zdaj pojavlja kot ena prednostnih nalog občine?

Res je. S tem vprašanjem sem se zdaj že veliko ubadal. Najprej bomo morali izbrati

Novi župan izreka slovesno zaprisego.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Novi občinski svet z nekaterimi člani občinske uprave

novega poveljnika civilne zaščite. Zdaj sem po uradni dolžnosti to začasno jaz, vendar bomo skušali najti novega. V času naraščanja vodotokov sem si z gasilci, s podžupanom in drugimi pristojnimi ter nekaterimi občani ogledal nekatera od kritičnih mest v občini. Moram reči, da je Trzin zdaj zaradi razbremenilnika Pšate v Mengšu in drugih protipoplavnih ukrepov ob strugi Pšate in Kamniške Bistrice relativno varen, vseeno pa bo treba poskrbeti za še večjo varnost. Različni strokovnjaki so povedali, da če bomo želeli poglobiti strugo Pšate, bo to treba speljati z občinskim denarjem. Ne bi pa zdaj želel kar na slepo izvajati neke ukrepe, za katere ne vemo, kako potrebni in uspešni so lahko. Najprej bomo naročili strokovne študije, potem pa bomo videli, kaj bomo naredili. Ker je bilo letos veliko padavin, se je ponekod pojavil problem visoke podtalnice, tudi glede tega je treba ugotoviti, kaj se da narediti. Besedo pa dajmo najprej strokovnjakom.

Kaj pa druge želje, prednostne naloge, o katerih smo slišali najrazličnejše napovedi in obljube med predvolilno kampanjo; mogoče ne toliko z vaše strani, iz ust drugih kandidatov pa kar veliko.

Med predvolilno kampanjo smo res slišali veliko obljub, nekatere so bile realne, druge ne, zdaj, ko sem se že lahko seznanil s tem, koliko denarja imamo, lahko rečem, da se bomo morali prilagajati potrebam in možnostim. Poskušali bomo narediti, kar se bo dalo z našim denarjem, s sodelovanjem z drugimi občinami in različnimi partnerji, s pomočjo denarja iz razpisov in tako naprej. Takšno sodelovanje že poteka pri posodabljanju centralne čistilne naprave in vodovodnega omrežja, na sodelovanje z drugimi pa računam tudi pri umestitvi obvoznice ob starem delu Trzina. Zdaj spet oživljajo idejo, da bi se trzinska obvoznica povezovala z izvozom z avtoceste Ljubljana – Maribor, ki naj bi ga, kot so načrtovali že pri gradnji avtoceste, uredili pri Študi. V tem primeru naj bi obvoznica vodila proti Depali vasi, pri tej rešitvi pa je tako več možnosti za sodelovanje in skupni nastop z drugimi, sosednjimi občinami. Med večje prednostne naloge uvrščamo tudi gradnjo novega gasilskega doma, med manj zahtevnimi, a vseeno pomembnimi nalogami pa naj omenim še zlasti načrte za boljše informiranje občanov. Tu računam na spremenjeno vlogo Odseva in še zlasti na uvedbo spletnega portala Odseva, ki bi občane sproti seznanjal s tekočimi dogodki v Trzinu. Kot sem že dejal, pa se mislim pri načrtih za naložbe v tesnejšem sodelovanju z občinskim svetom prilagajati možnostim in potrebam.

Pa spregovoriva malo še o vas. Izhajate iz Žankarjeve družine, kot po domače Trzinci pravimo vaši domačiji. Vaši predniki so bili kar tradicionalno tesno povezani z delovanjem občinske uprave, vaš ded je bil tudi eden od nekdanjih županov Trzina, oče je bil dolgo časa eden najvidnejših mož v nekdanji trzinski krajevni skupnosti in v prvem obdobju tudi na Občini Trzin. Ali je to imelo tudi vpliv na vaš odnos do trzinske občine?

Pravzaprav sem se resneje za dogajanje v občini začel zanimati, ko je prišlo do zapleta s Športno unijo Slovenije, ki je želela

uveljovati lastništvo nad kulturnim domom v Trzinu, saj naj bi ta nekaj časa pripadal Športnemu društvu Partizan in naj bi tako prešel v lastništvo Športne unije, ki je nasledila Partizana. Oče je takrat aktivno deloval pri razjasnjevanju lastniških odnosov in tudi sam sem se bolj poglobil v zgodovino trzinskega doma, trzinske uprave in tudi delovanje Občine. Od takrat sem nekako stalno povezan z delovanjem občinske uprave, še zlasti pa sem se v to vključil potem, ko sva z ženo Brigito začela bolj zavzeto delovati v KUD-u in sva precej energije in pozornosti posvečala delovanju kulturnega društva.

Pri delovanju kulturnega društva ste bili prav vi z ženo Brigito v zadnjem času najbolj zaslužni za razcvet številnih društvenih dejavnosti in tudi za uspehe, kot smo jim priča zdaj. Kako vidite prihodnost društva zdaj, ko prevzimate funkcijo župana in se bo tudi žena Brigita zaradi pričakovanja veselega dogodka v družini verjetno umaknila z vodilnega položaja v društvu?

V vsakem društvu prihaja pri delovanju do nihanj, so vzponi in padci. Glede na zelo živahno dejavnost v društvu in pripravljenost številnih članov za delo pri društvu, se za naš KUD pravzaprav ne bojim. Že nekaj časa smo delovali tudi na tem, da bi mlajši postopoma prevzemali vodenje društva, in se mi zdi, da je prav, da pride do zamenjav v vodstvu, seveda pa bom po svojih močeh, isto lahko rečem tudi za Brigito, poskušal društvu še stati ob strani in pomagati, če bom le mogel.

Za konec pa me še zanima, kaj bi kot župan napisali v pismu Miklavžu, Božičku ali dedku Mrazu?

Napisal bi prošnjo, da bi bila država bolj radodarna do občine.

Miro Štebe

80-letnica častnega občana Trzina

Osem desetletij je spoštljivo dolga življenjska pot! Častni občan naše občine Tone Ipavec se v teh dneh lahko ponosno ozre na prehojeno pot in rezultate svojih prizadevanj. Je eden najzaslužnejših za to, da je Trzin postal samostojna občina, vrsto let je uspešno vodil trzinsko krajevno skupnost, za sabo je pustil neizbrisne sledi pri delovanju trzinskih gledališčnikov in navsezadnje – on ima zasluge, da smo Odsev konec leta 1996 spet oživili.

Tone, iskrene čestitke in hvala! Iz vsega srca ti želimo, da bi bilo nadaljevanje poti z osmimi križi zate zanimiv in ne tako zahteven izziv! Želimo ti trdnejšega zdravja, predvsem pa obilo lepih, veselih trenutkov, ki ti bodo olepšali korake v nova leta!

Uredništvo Odseva

Poročilo s prve, konstitutivne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Imamo novega župana!

Novi občinski svet Občine Trzin: Edward Justin Jerak, Valentin Kolenc, Romeo Podlogar, Peter Kralj, Rado Gladek, Marjeta Zupan, Nuša Repše, Peter Ložar, Milan Karče, Alenka Marjetič Žnider, Klavdija Tretjak, Anton Peršak in Miha Pančur

V sredo, 5. novembra, so se v občinski stavbi zbrali Trzinke in Trzinčani, ki so na nedavnih lokalnih volitvah dobili največ glasov volivcev in so si tako zaslužili stolčke v občinskem svetu. Na seji, ki jo je vodil prejšnji dolgoletni župan Občine Trzin Tone Peršak – seji je predsedoval tudi po tistem, ko je novi župan že prisegel, je predsednica občinske volilne komisije Biserka Čičerov poročala o rezultatih volitev za občinske svetnike, udeleženci sestanka pa so rezultate soglasno potrdili. Imenovali so Komisijo za potrditev mandatov članov občinskega sveta, v katero so imenovali Alenko Marjetič Žnider, Rada Gladka in Edwarda Justina Jeraka, in ko je komisija preverila in potrdila mandate novih svetnikov, so to z dvigom rok naredili tudi novi člani in članice občinskega sveta, ki so tako prevzeli vodenje Občine v novem štiriletnem obdobju. V novi Občinski svet Občine Trzin so bili izbrani: Rado Gladek, Edward Justin Jerak, Milan Karče, Valentin Kolenc, Peter Kralj, Peter Ložar, Alenka Marjetič Žnider, Miha Pančur, Anton Peršak, Romeo Podlogar, Nuša Repše, Klavdija Tretjak in Marjeta Zupan. 7 članov novega občinskega vodstva je bilo prvič imenovanih na to funkcijo, drugi pa so to nalogo že opravljali v preteklosti. Med 13 člani občinskega sveta so zdaj štiri ženske, kar pomeni, da so glede na zasedbo v nekaterih drugih Občinah pri nas ženske sorazmerno dobro zastopane, čeprav je to še daleč od enakovredne zastopanosti žensk v občinskem vodstvu. Novi Občinski svet Občine Trzin je nato imenoval člane in članice Komisije za mandata vprašanja, volitve in imenovanja. Vanjo so vključili: Klavdijo Tretjak, ki je tudi predsednica komisije, ter Rada Gladka, Edwarda Justina Jeraka, Valentina Kolena in Alenko Marjetič Žnider. Predsednica volilne komisije Biserka Čičerov je nato poročala o izidih županskih volitev. V drugi krog teh volitev sta se med osmimi kandidati uvrstila Peter Ložar in Romeo Podlogar, volivci pa so v drugem krogu Ložarju dali 20 glasov več, tako da je bil za župana izbran prav on. Novi občinski svet je mandat županu potrdil, Peter Ložar pa je slavnostno zaprisegel. Ložarju je tako avtomatično prenehal mandat občinskega svetnika, in bo volilna komisija na

njegovo mesto imenovala kandidata, ki je na Listi za trajnostni razvoj Trzina po številu glasov prvi za že potrjenimi svetniki njihove liste. Pred koncem seje so se za vodenje Občine od njene ustanovitve do letošnjih lokalnih volitev zahvalili prvemu županu nove Občine Trzin Antonu Peršaku, nato pa so vsi skupaj nazdravili in si zaželeli dobro delo in sodelovanje.

Ko so zapuščali občinsko stavbo, pa niso mogli kar domov ali po svojih opravkih, saj se je pred Občino zgodila prometna nesreča, ki je za krajši čas ohromila promet in nove občinske veljake zadržala za nekaj časa še pred občinsko stavbo. Lahko bi rekli, da je bilo v dogodku nekaj simbolike, saj je novemu občinskemu vodstvu nazorno pokazal, da je res treba čim prej doseči izgradnjo obvoznice mimo starega dela Trzina, kar je bila tudi prednostna obljuba skoraj vseh županskih kandidatov in tistih list in strank, ki so se potegovale za občinske stolčke.

Miro Štebe

Predsednica volilne komisije Biserka Čičerov poroča o izidih volitev.

Peter Ložar je tretji župan nove občine

Milan Karče je bil drugi župan Občine Trzin.

Ali veste, da Peter Ložar ni drugi trzinski župan? Verjetno velika večina Trzincev ne ve, da smo imeli dobre tri tedne v septembru drugega župana. To je bil Milan Karče, podžupan v prejšnjem mandatu in dolgoletni občinski svetnik, ki je na svetniškem položaju tudi zdaj. Milanu Karčetu je začasno županovanje pripadlo avtomatično po tem, ko je mandat župana avtomatično prenehal prejšnjemu županu Antonu Peršaku, ki je sprejel funkcijo državnega sekretarja na Ministrstvu za kulturo. Milan Karče je rutinirano vodil Občino do potrditve novega župana. Ker je šlo za čas predvolilne kampanje, začasni župan ni sklical nobene seje občinskega sveta, opravljal je predvsem tekoče zadeve, vseeno pa je bil predstavnik naše občine in je tudi sprejel več odločitev, ki so bile v njegovi pristojnosti. Vsekakor si Milan Karče za svoje delo tako na županskem kot svetniškem mestu zasluži priznanje, kar so navsezadnje pokazali tudi volivci, saj si je Milan prislužil še en mandat v občinskem svetu.

MŠ

Imamo podžupana

Novi občinski župan Peter Ložar je že izbral novega podžupana. To ni Tone Peršak, kar so številni napovedovali v času predvolilne kampanje, ampak Rado Gladek, predsednik trzinskega odbora SDS, ki se je tudi potegoval za županski stolček. Po ocenah udeležencev predvolilnega soočenja je bil prav Rado Gladek eden tistih, ki so svojo kandidaturo najbolje predstavljali, in upamo, da bo del napovedi, ki jih je dal kot kandidat, lahko uresničil tudi na podžupanskem mestu. Vsekakor novemu nepoklicnemu podžupanu želimo dobro delo!

MŠ

Predstavitve članov novega Občinskega sveta Občine Trzin

Podobno kot po prejšnjih lokalnih volitvah smo se tudi tokrat v uredništvu Odseva odločili, da bomo bralcem predstavili člane najvišjega vodstvenega organa naše Občine. Pravzaprav smo to nalogo zaupali kar njim samim. Vsem smo postavili tri enaka vprašanja, zdaj objavljamo odgovore. Prosili smo jih, da se na kratko predstavijo, da povedo, na kateri listi so nastopali kot kandidati in za kaj se bodo osebno, kot svetnica ali svetnik, zavzemali, prosili pa smo jih tudi, da ocenijo, katere bi po njihovem morale biti prednostne naloge novega občinskega vodstva.

Prvo skupino odgovorov svetnikov objavljamo v tej številki, upamo pa, da nam bodo na vprašanja odgovorili še drugi in da bomo njihove predstavitve oziroma odgovore lahko objavili v naslednji številki. Svetnike predstavljamo v vrstem redu, po katerem smo prejeli njihove odgovore.

Alenka Marjetič Žnider

Stara sem 41 let, poročena in mama treh otrok, desetletne Ane, šestletnega Erika in štiri-letne Julije. Starejša otroka obiskujeta Osnovno šolo Trzin, najmlajša obiskuje Vrtec Žabica. Po poklicu sem univerzitetna diplomirana inženirka agronomije, zaposlena na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. V Trzin sva se s soprogom Tomažem priselila leta 2002.

Za članico občinskega sveta Občine Trzin sem kandidirala na listi Trzinci. V veliko čast, in hkrati z veliko odgovornostjo, si štejem, da ste me soobčanke in soobčani izvolili za svojo predstavnico s preferenčnimi glasovi. Z aktivnim in konstruktivnim sodelovanjem se bom trudila upravičiti vaše zaupanje.

Skupnost sestavljamo ljudje, zato bo glavno vodilo mojega delovanja z uresničljivimi koraki POVEČATI KAKOVOST ŽIVLJENJA SOOBČANOV IN URESNIČEVATI MEDGENERACIJSKO SOŽITJE. Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije za leto 2014 je 18 odstotkov soobčanov starejših od 65 let. V času mandata se bom zavzela za vključitev naše občine v program Svetovne zdravstvene organizacije Starosti prijazna mesta in občine, ki ga izvaja Inštitut Antona Trstenjaka, in za vključitev v projekt Občina po meri invalidov, ki ga izvaja Zveza delovnih invalidov. Kot občinska svetnica se bom zavzemala za varnejšo prometno infrastrukturo in prometno ureditev ter odpravo nevarnih točk na poti v vrtec in šolo. Po podatkih javno dostopnega programa SLORA je trend incidence bolezni raka, kot kazalca bremena raka v populaciji v letih od 2005 do 2010 v Upravni enoti Domžale, naraščujoč. Po grobi incidenčni stopnji se UE Domžale v letih od 2008 do 2010 uvršča od 13. do 20. mesta, po starostno standardizirani stopnji v letu 2008 celo na 1. mesto, v letih 2009 in 2010 pa na 3. mesto. Zavzela se bom za izvedbo geografske analize pogostosti raka v občini Trzin ter za aktiven pristop preventive in odpravljanja morebitnih zunanjih vzrokov. Ker se breme za kronično nenalezljive bolezni

akumulira skozi vsa življenjska obdobja, in ker je po podatkih Nacionalnega inštituta za javno zdravje neuravnotežena prehrana v skoraj 40 odstotkih primerov tesno povezana z nastankom teh bolezni, se bom zavzemala, da Občina Trzin podpre samooskrbo gospodinjstev s sadjem in zelenjavo (celostni pristop k ureditvi skupnostnih urbanih ekoloških vrtov, izobraževanja), da podpre projekt Šolski ekovrt in šolski sadovnjak ter se aktivno vključi v zagotavljanje lokalno pridelane hrane iz shem višje kakovosti (ekološka pridelava, integrirana pridelava, brez GSO ...) v naši šoli, vrtcu in domu starejših občanov. Uresničljivi koraki za boljšo kakovost življenja naših občanov vseh generacij so tudi: organiziranje kmečke tržnice, ureditev rekreativnega zimskega drsaljšča, posodobitev trim steze, subvencioniranje vstopnine za obisk Arboretuma Volčji Potok, zagotavljanje dodatnih neodvisnih analiz kakovosti pitne vode, sistematična ureditev razsvetljave.

Kot občinska svetnica se bom zavzemala za USTVARJANJE SPODBUDNEJŠEGA OKOLJA ZA RAZVOJ GOSPODARSTVA, KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA TER TURIZMA. Zavzemala se bom za takojšen pristop k izvedbi komasacij in agromelioracij na območju kmetijskih zemljišč v jugozahodnem delu občine, pri čemer je potrebno postopke voditi na način, da se omogoči (so)financiranje obeh ukrepov v okviru Programa razvoja podeželja 2014-2020. Postopek bo zaradi neurejenega in nepreglednega lastništva dolgotrajen. Z agromelioracijami, ki se izvajajo na komasacijskih območjih, se bo doseglo celovito urejanje kmetijskega prostora: ureditev poljskih poti in dostop do parcel lastnikov, kar je sedaj onemogočeno. S celovito ureditvijo omenjenega prostora se poleg razvoja trajnostnega kmetijstva odpirajo tudi možnosti za ureditev kolesarske poti med občino Trzin in MOL-om, kar odpira tudi možnosti k nadaljnjemu razvoju turizma v občini Trzin. Ponovno je potrebno preučiti višino nadomestil za uporabo stavbnega zemljišča in cene komunalnih storitev.

Optično omrežje v vsako trzinsko podjetje in dom ne sme biti več program list na naslednjih volitvah, temveč ena od prednostnih nalog sedanjega občinskega vodstva. Na naslednjih volitvah naj bo projekt prometne razbremenitve Mengeške ceste v polnem zagonu, v OIC Trzin pa se pripeljimo po urejeni kolesarski stezi.

Tone Peršak

Star sem 67 let in imam tri poklice: ekonomski tehnik, univ. dipl. komparativist in univ. dipl. režiser. Trenutno opravljam funkcijo državnega sekretarja na Ministrstvu za kulturo. V Trzin sem se z družino, ki šteje štiri člane, priselil jeseni leta 1988.

Kandidiral sem kot kandidat Liste za trajnostni razvoj Trzina – Tone Peršak in sokrajani. Kot že ime liste pove, bo glavno vodilo vseh mojih aktivnosti trajnostni razvoj Trzina, kar pomeni tako

kakovost življenja za vse občanke in občane, seveda ob upoštevanju pristojnosti in nalog občine, in dodatno še posebno skrb za mlade in starejše občane. Moje vodilo bo, naj naša občina ostane najrazvitejša občina v Sloveniji, vendar ob tem nikakor ne sme zanemariti skrbi za okolje in naravo in za socialno ravnovesje v občini. Prizadeval si bom za ohranitev visoke ravni kulturnega, športnorekreativnega in družabnega življenja v občini, torej tudi za nadaljnji razcvet društvenih dejavnosti in za dosledno uresničevanje

vanje sprejetega Lokalnega programa razvoja občine, kar predpostavlja tudi vrsto naložb, ki jim je potrebno zagotoviti prednost v proračunu občine (dokončanje sprememb OPN, kar pomeni tudi umestitev obvoznice in pokopališča v prostor, nov dom zaščite in reševanja – gasilski dom, nov kulturni dom, prizadevanje za izgradnjo večnamenske športne dvorane, obnova ulic in lokalnih cest, podpora prizadevanjem za namestitvev optičnega kabla po celotnem območju Trzina in čim višja raven izvajanja gospodarskih javnih služb v Trzinu ter nadaljevanje projekta nizkoenergetske občine s postopnim prehodom na obnovljive vire energije). Želim si, da se naša občina čim prej vključi v mrežo občin, ki zasleduje cilj »zero waste« in cilj »mladim prijazna občina«.

Katere pa naj bi bile po mojem prednostne naloge sedanjega občinskega vodstva, pa sem navedel že v okviru odgovora na prvo vprašanje.

Rado Gladek

Star sem 47 let, po izobrazbi diplomirani ekonomist, delam pa kot samostojni podjetnik. V Trzinu živim od leta 1996. S soprogo Natašo sva si v Trzinu ustvarila družino, ki šteje štiri člane.

Kandidiral sem kot kandidat Slovenske demokratske stranke. Posebno skrb bom namenil ustvarjanju stimulativnega podjetniškega okolja, umestitvi obvoznice v prostor mimo starega dela Trzina, dvigu kvalitete javnega prevoza ter modernizaciji

informiranja občanov.

Prednostne naloge občinskega vodstva so ureditev prometne infrastrukture za normalno delovanje industrijske cone, začetek postopkov za umestitev obvoznice v prostor mimo starega dela Trzina ter dvig kvalitete javnega prevoza.

Miha Pančur

Najprej bi se rad zahvalil za izkazano zaupanje vsem volivcem, ki so glasovali zame. Vesel bom, če se boste v prihodnjih letih s kakšnim vprašanjem ali predlogom za boljši Trzin obrnili name. V vsakem primeru se bom potrudil in predlog predstavil občinskemu svetu.

Star sem 26 let, v Trzinu živim, odkar sem začel obiskovati tukajšnjo osnovno šolo. Po izobrazbi sem diplomirani ekonomist in zaključujem magistrski študij podjetništva. Delam v domačem podjetju Avtokleparstvo Pančur.

Kandidiral sem na listi Slovenske demokratske stranke kot nestranski kandidat. Kot najmlajši član občinskega sveta bom največjo pozornost namenil mladim in mladim družinam. Zavzemal se bom, da bi čim več Trzincev dobilo zaposlitev v Trzinu in da bo Trzin mladim nudil veliko možnosti za aktivno preživljanje prostega časa. Trudil se bom za aktivnejši odnos Občine pri ra-

zvoju podjetništva in sodelovanje Občine s trzinskimi podjetji. Zavzemal se bom za podporo aktivnih trzinskih društev. Želim si pestrega družabnega življenja in kvalitetnih prireditev, ki pritegnejo širok krog obiskovalcev.

V občinskem svetu si želim čim manj politike in veliko medsebojnega sodelovanja. Občinski svetniki moramo skupaj, enotno, določiti prednostne naloge in najpomembnejše investicije. Glede na volilne programe, ki so si med seboj dokaj podobni, in ob resnični pripravljenosti sodelovanja vseh političnih strank je to zagotovo najboljša možnost, da skupaj uresničimo največ dobrih stvari za naš kraj.

Nuša Repše

Najprej bi se rada zahvalila vsem volivkam in volivcem za izkazano zaupanje!

Rodila sem se leta 1982 mami Maji in očetu Marjanu. Starša sta leta 1990 zaradi potrebe po širitvi obrtne dejavnosti kupila parcelo v IOC Trzin, ko je bila ta še dobesedno prazna. V Trzin smo se preselili ravno v času osamosvojitvene vojne, to je junija 1991. Starša, oba gluha, sta potrebovala komunikacijski most med naročniki in podjetjem, in to vlogo sva prevzela midva z bratom. Po mamini smrti sem

prav hitro stopila na njeno podjetniško pot in še danes z očetom uspešno vodiva družinsko podjetje. Sem ekonomska tehničarka, v podjetju pa zaposlena kot organizacijski vodja; trenutno sem na porodniškem dopustu.

S partnerjem Mihom sva ponosna starša hčerke Maše in sina Anžeta.

Brez brezpogojne podpore družine ne bi mogla delovati v podjetju, ne v društvih, ne v občinskih delovnih telesih, in to že četrti mandat.

VABILO na tradicionalno srečanje starejših občanov

Spoštovane občanke in občani,

Občina Trzin in prostovoljne skupine Trzinski izvir vabita na **tradicionalno srečanje starejših občanov**. Namejneno je vsem tistim, ki ste oziroma boste do konca letošnjega leta dopolnili 70 ali več let.

Srečanje bo v **nedeljo, 7. decembra 2014, ob 16. uri v Kulturnem domu v Trzinu.**

Če se srečanja ne morete udeležiti sami, se ga lahko udeležite skupaj z vašimi spremljevalci.

Lepo povabljeni!

Vsa leta sem kandidirala na Listi za trajnostni razvoj Trzina – Anton Peršak in sokrajani, v začetku sem sodelovala v četrtnem odboru za IOC, zadnji mandat pa v odboru občinskega sveta za gospodarstvo in kmetijstvo. Že kar nekaj let tudi aktivno sodelujem v Turističnem društvu Kanja Trzin, kjer organiziramo prireditve: Gregorjevo, Florijanov sejem, Noč čarovnic, Božična tržnica ... Poleg tega sem aktivna tudi v našem vrtcu, saj sem predsednica Sveta staršev Vrtca Trzin.

Kot svetnica se bom zavzemala, da bom močan član med IOC in ostalim delom Trzina, trudila se bom, da bo cona postala še bolj prijazna vsem uporabnikom.

Ker sem pa tudi mama, se bom zavzemala za prometno varnost, nadstandardne programe v vrtcu in šoli ter medgeneracijsko povezovanje skozi delovanje društev.

Prednostne naloge sedanjega OS so zagotovo dokončanje čistilne naprave, izgradnja gasilskega doma, izgradnja dodatnega izvoza /uvoza v IOC, pokopališče ter obvoznica za razbremenitev Mengeške ceste.

Pogovor z našim občanom

Janez Štebe: Zarebrci smo bili že od nekdaj podjetni

V uredništvu Odseva si tako rekoč od vsega začetka prizadevamo, da bi pred pozabo rešili pripovedi o tem, kakšno je bilo včasih življenje v Trzinu. Zaradi pogostih pogovorov s starejšimi občani, ki so bili pripravljene še kaj povedati o nekdanjih časih, smo bili v preteklosti deležni kritik nekaterih občinskih svetnikov in svetnic, vendar nam je zdaj žal, da smo se pustili prepričati. V uredništvu ugotavljamo, da so se v vmesnem času od nas poslovili številni starejši krajani, ki so veliko vedeli o življenju nekoč, zdaj pa so ta pričevanja izgubljena. Odločili smo se, da bomo nada-

ljevali s prakso in poskusili pred pozabo rešiti, kar se še da. Tudi za starejše in mlajše Trzince je prav, da izvedo več o Trzinu in Trzincih nekoč, saj ima naš kraj že dolgo tradicijo, na katero smo lahko ponosni. Za to številko Odseva se je Jožica Valenčak, ki se še posebej trudi, da taka pričevanja ne bi šla v pozabo, pogovarjala z Janezom Štebetom – Šimnovim Janezom, ki se še dobro spominja, kako je bilo v Trzinu, preden se je povečal in prerasel v občino.

Pred leti si za dolgoletno delo v trzinskih organizacijah in društvih prejel visoko občinsko priznanje. Takrat si v pogovoru za Odsev spregovoril o svojem prostovoljnem delu, zato bi tokrat, če se strinjaš, nekoliko več povedal o nekdanjem življenju v Trzinu in se spomnil nekaterih dogodkov in ljudi ter nekdanje Zarebri, kjer so bili doma tvoji predniki. Rada te pokličem po tvojem domačem hišnem imenu, Šimnov Janez, saj se mi zdi bolj domače, bolj polno. Kaj imaš raje?

Janez kuha žganje.

Večina starih Trzincev me kliče Šimnov Janez, seveda pa včasih tudi Štebe. Zdi se mi, da so po tem priimku nekako bolj poznani moji otroci in vnuki, saj zelo redko na primer slišim, da bi kdo sina Mira še klical Šimnov Miro. No, ampak tudi priimek ni napačen.

Dom tvojih prednikov in tudi sedanje širše družine je pod Zarebrjo – tako pravimo predelu Trzina, ki se nahaja na obronkih Ongra in sega na jugu proti Ljubljani, s kančkom tudi na vzhod. Poleg Zarebri je bil predel Trzina tja od nekdanjega mostu čez Pšato poimenovan tudi Spodnji Trzin. Danes se za to območje uveljavlja ime Mlake. Če pogledamo v ne tako daljno preteklost, so Trzinci – in tudi mnogi prebivalci sosednjih krajev – kraj večinoma delili na zgornji in spodnji Trzin. Zgornji predeli so bili bolj ravninski, z večjimi kmetijami, tam so bili premožnejši, na kar je kazala tudi stavbna arhitektura, v spodnjih predelih pa je bilo več manjših kmetij, tudi ohišnice, prebivalci tistega dela pa so bili največkrat posli, kasneje pa že tudi prvi delavci. Danes teh razlik v bistvu ni, celo za spodnji del Trzina je značilno, da so se prebivalci zelo hitro prilagajali gospodarskim razmeram, odpirali obrti, podjetja, se zaposlovali v različnih tovarnah in so za svoje domove tako rekoč pozidali večino Zarebri. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja pa smo v Trzinu načrtno pozidali predel tja do potoka Motnice. Kako si doživljal te spremembe, tako prostorske kot poselitvene?

Spremembe v tem delu Trzina tako po izgledu kot strukturi prebivalstva so resnično ogromne. Mislim pa, da smo si Trzinci celo želeli sprememb, razvoja. Trzin je danes zaokrožena stavbna celota s strukturo prebivalstva, ki zagotavlja razvoj kraja. Mladina je naša prihodnost. Samo pogledjmo, koliko znanstvenikov, doktorjev, podjetnikov in obrtnikov je v Trzinu. Moram pa reči, da je vključevanje novih prebivalcev trajalo kar nekaj let. Mnogo zaslug za sožitje imajo številna društva in organizacije. Večina je zadovoljna tudi s samostojno občino in kakovostjo življenja, ki smo jo dosegli. Če samo pogledamo, kako dobro je poskrbljeno tako za starejše kot za mladino.

Ali so se domača hišna imena še ohranila?

Predvsem so se ohranila pri staroselcih in za tiste domačije, kjer prvotne stavbe še stojijo oziroma niso v celoti obnovljene in še prehajajo iz roda v rod, kot na primer Pr´ Tajčarju, Pr´ Gregc´, Pr´ Matevž, Pr´ Bolt, Pr´ Blaž, Pr´ Jošču, Pr´ Končku, Pr´ Boštjan, Pr´ Tagornem, tudi pri nas. Značilno je, da domačini niso nikdar uporabljali priimka gospodarja, temveč domače hišno ime, in tudi, da nasledniki, ki so si dom sezidali kasneje, so le-tega začeli poimenovati z domačim imenom prvotnega lastnika in mu dodali svoje ime, kot na primer Pr´ Johanovem Francitu, Pr´ Martinezovem Romanu, Pr´ Lesičnkovem Petru, Pr´ Šimnovem Janezu, Pr´ Gregčevi Zvonki ... Vsa domača hišna imena so sedaj popisana v Trzinskem zborniku, in ne bodo šla v pozabo.

Pa se vrniva v tvojo mladost, kako ste se preživljali ... Zakaj je tako znana trzinska podjetnost?

Res je, da so bile v spodnjem koncu Trzina kmetije manjše, nekatere družine so bile celo brez zemlje ali z ohišnicami. Bilo pa je tudi nekaj priložnostnih »obrnikov«, kot je kovač pri mostu čez Pšato, nekatere družine so izdelovale opeko, druge so pletli mreže, se priučili zidarstva, imeli so sušilnice sadja, kuhali žganje, zaslužili so z nabiranjem gob in borovnic. Največkrat pa so pomagali večjim trzinskim kmetom pri košnji in spravilu poljskih pridelkov ter lesa. Za protiuslugo so dobili pravico, da so lahko pospravili drobnejši les v gozdovih gospodarjev, ki so jim pomagali, včasih pa so dobili tudi kakšno parcelo v najem ... Proti Dobravi so se na obeh straneh ceste razprostirali travniki, nekateri sicer zamočvirjeni, vendar se je tam kosilo vsaj enkrat letno. Lastniki so bili večinoma kmetje iz zgornjega Trzina, na primer Celovi. Zarebrci, ki so hodili zgodaj zjutraj na delo v Ljubljano, pa so se na poti tja ustavili na tistih travnikih in jim jih ročno pokosili. Pri nas smo na ta račun dobili njivo v najem ...

Že pred drugo svetovno vojno se je v Ljubljani veliko zidalo. Delovodje so zbirali delavce, ki so se tega posla polagoma naučili. Tudi moj oče je bil zidarski delovodja pri večjem podjetju in sestavil je skupino zidarskih pomočnikov, večinoma Trzincev. Kot delovodja je vodil evidenco delovnih ur, vse obračune in izplačila. Že takrat je matično podjetje poskrbelo, da so bili delavci zdravstveno in pokojninsko zavarovani.

Kar nekaj priučeni zidarjev je kasneje šlo »na svoje«. Skupina teh, predvsem Blaževa družina, pa je prva zaorala ledino v nov, donosen posel, čiščenje stekla. Veliko Trzincev je pri tem dobilo delo.

Izpostavil bi še Tajčarjeve, ki so se najprej ukvarjali z nakupom živine. Najeli so tako imenovane gonjače, ki so peš prignali živino, predvsem iz ravninskih predelov Hrvaške, jo v velikih hlevih doma poredili in nato odprodali ali pa namenili za domače mesarje in mesnice. V našem koncu je bila znana mesnica Pr´ Skrek.

Naj še dodam, da je Trzin že v začetku petdesetih let prejšnjega stoletja dobil še eno obrt: mehanično delavnico na Kasarni, kjer so se usposobili tudi prvi znani trzinski dirkači na motorjih. Razvoj pa se je v tej smeri še nadaljeval.

Želim povedati, da je podjetnost značilna za Trzin. Vedno je bil kdo med delavci, ki si je upal odpreti lastno obrt in zagotoviti delo številnim Trzincem. Tudi ideja za trzinsko obrtno-industrijsko cono se je porodila na našem koncu.

Ko že govorimo o trzinski podjetnosti, pa vsekakor ne smemo pozabiti tudi na številne opekarne ob trzinskih bajerjih (Frnihtov bajer je nastal z izkopavanjem gline za potrebe Frnihtovih), ki so tudi prinesle delo in zaslužek. Še danes je v starejših hišah vzdana opeka z znakom, ki so ga vrisali v trzinskih opekarnah.

Znani so bili še po ročnih spretnostih: med drugim so doma izdelovali smuči, velikonočne butare, izdelke iz slame.

Seveda pa so bili tudi takrat posebneži, ki jim ni bilo kaj dosti za delo, tako kot danes ne.

Praviš, da je bila Zareber znana po pridnih in podjetnih moških, kaj pa so počele ženske?

Bile so gospodinje, ki so poskrbele, da so skoraj pri vsaki hiši zredili vsaj enega prašička in pridelali ozimnico. Domačije z nekoliko več lastne zemlje, ali tudi najete, so premogle še krave, celo

konj je bil lahko v hlevu. Brez domačih zajcev in kokoši seveda ni šlo. Pri nas doma smo imeli vedno po dva prašička, kravi, telička in celo mleko smo oddajali. Otroci smo bili zadolženi za zelenjavo, ki smo jo z ročnim vozičkom peš prepeljali do Črnuč, od tam pa je romala na ljubljansko tržnico. Takratne gospodinje so pri številnih družinah, kakršne so tedaj bile, veliko časa porabile tudi za pranje. Hvala bogu, vode je bilo vedno dovolj. Tudi ženske niso po podjetnosti dosti zaostajale za moškimi.

Kako to misliš, vode je bilo vedno dovolj?

Onger je izredno bogat z vodo in pod njim so bili mnogimi studenci. Skoraj vsaka hiša si je lahko napeljala studenec in ga uredila v zbiralnik – bodisi iz lesa ali kasneje iz betona. Dobra, kakovostna voda je bila tako za kuho, živino, pranje. Bila pa so tudi zajetja za več družin, kot na primer Snugovec, ki ga danes ni več, in pa »štarna« na Gašperjevem hribu, ki je še ohranjena. Studenec še danes teče pod kletjo pri Gregčevi Zvonki, tudi pri nas doma ga imamo. Večina domačij se je ponašala z vodnjakom, ki danes sicer niso več v uporabi, so pa naša dediščina. Naj omenim samo nekatere vodnjake, ki se jih spomnim: Pr´ Blaž, Pr´ Travnu, Pr´ Tajčarju ... osrednjo trzinsko »štarno« na Gašperjevem hribu bi bilo treba obnoviti v prvotni podobi ...

Nisva pa še omenila gostiln, trgovin ...

V spodnjem Trzinu je bila znana gostilna Na jezcu. V mojem otroštvu je bila tam še trgovina. Spomnim se, da sem kot otrok hodil tja po olje z mersko označeno steklenico. Nalili so ga toliko, kolikor ga je naročila mama. Kasneje je bila tam seveda glavna gostilna, v kateri je bilo zbirališče predvsem »šipeparjev«. Potem je bila v spodnjem koncu še gostilna Pr´ Matijez, ob poti k železniški postaji – bila je zelo priročna za delavce, ki so se v njej »prijavili« že zjutraj in popoldan. Obe je povozil čas, in danes se ju spominjamo le starejši.

Prav tako kot ni več starega mostu čez Pšato, znamenja Svetih treh kraljev ob Gregčevi domačiji, tudi ni več znamenja srca Jezusovega ob nekdanji glavni cesti blizu sedanje bencinske črpalke, za katerim so največkrat v zasedi čakali rokovnjači, in tudi ne kamnitega križa pred Dobravo, ki je bil postavljen v spomin na ubitega domačina, nekaj starejših hiš je bilo porušenih zaradi gradnje obvoznice.

Vrnimo se na trzinske gostilne. Zarebrci smo se radi družili še Pr´ Narobet. Ta gostilna je bila nekakšen domicil gasilcev, tudi lovcev, ki jih je bilo v Trzinu veliko. In kako lepo so zapeli tisto ... vse se je zablesketalo, mlade Urške več ni blo ...

Sosednje gostilne Na kasarni se dobro spomnim, še zlasti pa po znameniti »pasji veselici«, veselici, na kateri so – mislim, da takrat prvič – igrali Avseniki. Ob tisti priložnosti smo pripravili zanimivo igro, ki so jo večkrat ponovili tudi Pr´ Narobet: na lese-no ogrodje so bile speljane vinske trte z grozdi, plesalci pa so med plesom dvigovali svoje plesalke, da bi lahko odtrgale grozd. Grozde je čuval čuvaj in za vsak odtrgan grozd je moral plesalec, če je čuval »tatiča« zalotil, plačati določeno vsoto. Če tega ni storil, so ga zaprli za toliko časa, dokler ni plačal.

Ali se spomniš takratnih otroških zabav in iger?

Največkrat smo v travnikih, kjer smo tudi pasli živino, zakurili ogenj, sedeli ob njem ali plesali. Pogosto smo pekli krompir in tudi kakšno ribo, ki smo jo ujeli v Pšati. Včasih je rajanje okrog ognja povzročilo tudi opeklino, saj smo bolj in bolj ožili krog. Kasneje, še zlasti pozimi, je najbolj priljubljeno mesto za zabave postal Žibertov vrt, kjer smo se tudi dričali na doma izdelanih

smučeh. V lepem spominu mi je ostala še ena od otroških iger, ki je podobna današnjemu hokeju. V krogu nas je bilo po osem. Vsak je imel svojo palico in je stal zraven luknjice, ki jo je moral čuvati, da vanjo ni kdo spravil kamna, ki je bil kot nekakšen pak. Na sredi kroga je bila večja luknja, v katero smo morali s palicami potisniti kamen. To je bilo sicer lahko, vendar si moral biti ves čas na preži, da ti ni kdo drug s svojo palico ali pa s kamnom zapolnil luknjico, ki si jo čuval. Če se je to zgodilo, si moral za kazen pohiteti do luknjice, ki je nihče ni čuval, vendar so te drugi pri tem ovirali. Sicer pa smo bili otroci redko prosti, naša zabava je bila celo nabiranje borovnic in gob, saj smo se v gozdu tudi igrali. Kasneje so otroci in pa tudi mi, odrasli, zaslužili z borovnicami. Odkupovala jih je trzinska zadruga, z letali pa so potem romale celo v Ameriko.

Kljub težkim časom pred, med in po drugi svetovni vojni ste se mladi tudi zabavali; v glavnem ste bili vključeni v dobro organizirano gledališko dejavnost.

Zbirališče mladih za zmenke in petje je bil prostor od starega mostu čez Pšato do Gregca. Tam sta še stali kapelica in stara kovačija. Deklet je bilo veliko, fantje pa smo ob večerih radi prepevali. Plesne večere smo imeli Pr´ na jez, kasneje, ko je bil kulturni dom požgan, smo imeli tam tudi dramske vaje. Večina nas je bila namreč vključena v takratno prosvetno društvo. Ker sem se kot vajenec že malo spoznal na elektriko, sem sodeloval pri osvetljevanju odra in pripravi kulis, bil pa sem tudi igralec. Že med drugo svetovno vojno smo naštudirali igro Kisle gobe, iztržek smo namenili partizanom. Poleg mene so v tej igri, ki smo jo igrali kar Pr´ Boštjan v Zarebri, nastopali še Julen Frenk, Kavčičev Fene in drugi. Takoj po vojni smo s to predstavo nastopili tudi v gradu Jable, in to kar na dvorišču. Takrat grad še ni bil izropan in razdejan, kot je bil nekaj let po vojni.

Sledila je igra Prisega ob polnoči, ki smo jo pripravili v kamnolomu, kjer smo za kulise uporabili kar prazne vojaške barake. Prav tam bi lahko prišlo do velike nesreče, saj sem bil kot sedemnajstletni vajenec premalo več z elektriko in sem napeljava za reflektorje premočno obremenil.

V gledališču sem kasneje občasno še sodeloval in imam na tiste čase zelo lepe spomine, še zlasti pa na režiserko Marjanco Ručigaj. Kot večina Trzincev sem sodeloval tudi pri obnovi kulturnega doma. Z nekaj več znanja o elektriki sem bil tam tudi pomočnik za električno napeljava.

Mladostniške zabave in večina iger se je končala, ko smo imeli resne punce in smo si začeli ustvarjati družine ter si postavljati lastne domove. Hiše so rasle kot gobe po dežju, zidarjev je bilo veliko, veliko pa je bilo tudi medsosedske, prijateljske pomoči. Posebej veselo in živahno je bilo pri tako imenovanih »platah«, ki smo jih na zaključku tudi dodobra zalili.

Spomini na vajeništvo in aktivno delovno dobo

Gospod Varšek iz Stoba, ki je imel strojno ključavničarsko delavnico, je bil poznan kot dober mojster kovaštva in orodjarstva. Pri njem sem bi vajenec in sem se izučil za strojnega ključavničarja. Vajencem v tistih časih ni bilo lahko, saj so jih pomočniki izkoriščali ali pa so zbijali šale na njihov račun. Spomnim se, da so meni in še enemu vajencu zvezali roke na hrbet, na mizo pa razložili najino malico in jo »pospravili«. Včasih so, ko je bila delavnica že pospravljena, kaj ponovno razmetali, tako da smo morali začeti znova. Mojster je bil pošten, pa tudi strog za red in disciplino. Posebej pred prazniki smo morali vajenci pospraviti delavnico in njeno okolico »do pike« ... Kasneje, ko sem pridobil naziv »obrtni mojster«, sem se izšolal še za strojnega tehnika.

Kot pomočnik sem delal po vsej Sloveniji, med drugim sem delal tudi parne kotle v tovarni Univerzale ... Lepi so spomini in ponosen sem na svoje izdelke umetnega kovaštva. Žal nekaterih nimam več, ostala pa so vhodna vrata in umetno kovane varnostne mreže na oknih kamniške Občine, bližje Trzinu je tudi ograja oziroma vhodna vrata na domžalskem pokopališču.

Mojstra Varška in njegovo kakovostno delo so namreč naročniki dobro poznali. Načrtoval je celo postavitve tovarn, vendar je žal njegova obrt prenehala ob nacionalizaciji.

Potem sem se zaposlil v tovarni Elma v Črnučah, kjer sem ostal do upokojitve.

Janez, vaša ožja in širša družina je številna, doživeli ste že marsikaj, tudi več tragedij, pa vendar ste med seboj zelo povezani. Z ženo Mici sta nekak steber – svetilnik vsem.

Že naša ožja družina je številna, če pa prištejemo še sorodstvo, pa sploh. Začeli smo sestavljati »družinsko drevo« – rodovnik, pa ga še nismo dokončali. Upam, da si bo sin Miro vzel čas za to.

Z ženo Mici skušava biti razumevajoča in skrbna do družin svojih sinov in tudi do ostalega sorodstva. Resnično smo doživeli mnogo tragedij, pa vendar tudi mnogo lepega in veselega. Dobro voljo in sprostitev si najdem s sprehodi in nabiranjem gozdnih sadežev. V veliko veselje mi je delo v domačem vrtu, za katerega z ženo lepo skrbiva. Večkrat se udeleživa tudi izletov domačega upokojskega društva in drugih občinskih prireditev.

Takole, Janez, tukaj bova končala, ponovno pa nadaljevala čez deset let, ko bo še kaj novega povedati.

Jožica Valenčak

Novice iz PGD Trzin

V oktobru je bilo zelo pestro, saj je to mesec požarne varnosti. Izvedli smo veliko medobčinsko gasilsko vajo v IOC in na farni cerkvi, prav tako pa smo imeli tudi vsakoletno predstavitev gasilske dejavnosti za naše najmlajše. Obiskali smo trzinske vrtnice. Naš krožek Mladi gasilec teče po ustaljenem urniku. Sestavili smo ekipe naših najmlajših in jih peljali na tekmovanje, ki je bilo 25. oktobra v Domžalah na Osnovni šoli Venclja Perka. Tekmovanje je organiziralo PGD Študa, udeležili sta se ga dve ekipi pionirjev iz našega društva. Tekmovalci so se pomerili v znanju teorije, v hitrostnem vezanju vozlov in spretnosti. Zelo so se trudili, vendar do medalj tudi letos še niso prišli.

22. oktobra, ko je celo državo zajelo hudo neurje z dežjem, tudi nam ni bilo prizanešeno. Prvi poziv za intervencijo smo dobili ob 2. uri, ko je voda zalila kletne prostore. Prečrpavali smo jo s potopnimi črpalkami. Drugi poziv smo dobili ob 8.11 za prečrpavanje večje količine podtalne in deževne vode iz gradbene jame. Prišli smo z vso razpoložljivo tehniko, vendar je bilo tudi to premalo. Kot vodja intervencije sem se odločil za aktiviranje sosednjih društev, PGD Stob Depala vas in PGD Študa. Obe društvi sta se odzvali in njihovi člani so pomagali črpati vodo, med črpanjem pa smo prejeli še dva poziva za pomoč še na dveh lokacijah. Na obeh je prišlo do vdora vode v kletne prostore. Z prerazporeditvijo gasilcev in opreme smo tudi to uspešno prečrpali. Intervencije smo zaključili po 17. uri. Na intervenciji je sodelovalo 14 gasilcev našega društva in 5 gasilcev sosednjih društev. V celem dnevu smo po grobih ocenah prečrpali približno 420 m³ vode. 25. oktobra ob 15.44 smo dobili poziv, da gori gozd pri ulici Rašiške čete proti športnemu igrišču. Pohiteli smo na prizorišče požara in ga pogasili. Težave smo imeli z dostopom do samega kraja, ker so gozdne ceste zelo zaraščene. Morali smo požagati nekaj vej, ki so visele na gozdno pot.

Nekateri zaposleni na Občini Trzin so izrazili očitke o številu gasilcev na intervencijah, kako delujemo z našo opremo in vozilom, kako lahko delujemo z enim vozilom na več lokacijah in podobno. Spodaj je napisan odgovor na provokativna vprašanja o našem delu, ki smo ga poslali na Občino Trzin.

V odgovoru navajate načine in pristope pri reševanju in delu na intervencijah. Očitno niste poučeni, kakšne so zmožnosti neke ekipe in možnosti dela z enim vozilom. Naj vam malo predstavim karakteristike vozila GVC 16/25. Kot pišete, ne drži, da se lahko črpa in gasi, ker vgrajena črpalka nima možnosti črpanja in gašenja istočasno. Je pa definitivno možno z vozilom GVC 16/25

istočasno črpati na treh lokacijah. Pojasnilo, kako je to mogoče. V vozilu sta dve potopni črpalki, in sicer ena s pretokom 2800 l/minuto in druga s pretokom 1600 l/minuto. Tako lahko vsako črpalko postavimo na določeno lokacijo in z možnostjo prenosnega agregata to tudi izvajamo. Tretja zadeva, ki črpa, pa je vgrajena črpalka, ki preko sesalnih cevi deluje samostojno preko odгона vozila. Poleg tega imamo še eno potopno črpalko s pretokom 2800 l/minuto v gasilnem domu in tudi črpalko Rossenbauer 8/8, ki pa ni delovala zaradi premalo finančnih sredstev s strani Občine za vzdrževanje le-te črpalke. Tako teoretično in praktično lahko z enim vozilom, ko razporedimo opremo, črpamo na 5 lokacijah. Kar pa se tiče gasilcev, kje ste jih videli in kako so bili razporejeni po terenu, je moje delo, saj jaz z znanjem gasilske taktike razporejam ljudi. Tudi počitek med celodnevno delom se šteje v čas intervencije. Kot se jaz ne vtikam v vaše delo, za katerega mislim, da ga obvladate, se vi ne vtikajte v moje delo, ki ga kot profesionalni gasilec obvladam. Je pa žalostno, kot je že napisal predsednik društva, da se spravlja na gasilce, ki prostovoljno opravljamo delo. Še večja žalost pa je ta, da po končanem delu oziroma med njim, ko nam pripada malica po zakonu, nižate finančno podporo, da si moramo gasilci sami plačevati pijačo. Sramota za našo občino. Tudi odnos do sosednjih društev, ki so prišli v našo občino nuditi pomoč, je ponižujoč, češ – malico naj dobijo v svoji občini. Se tako dela s požrtvovalno ekipo, ki pride v našo občino na pomoč? Pohvaliti pa je vseeno potrebno odnos do gasilcev nekaterih zaposlenih na Občini, saj vedo, da so člani našega društva delavni in požrtvovalni, vlagajo ure in ure dela, žrtvujejo svoj prosti čas in svoje družine, da lahko pomagajo občanom Trzina.

**Poveljnik PGD Trzin
Marko Kajfež, mag. inž. tehniške varnosti**

Rdeči alarm

V rubriki Kritično oko trzinsko ponavadi pišem o dogodkih, ki niso najlepši, danes pa moram napisati pohvalo novemu županu Petru Ložarju. Pa poglejmo, o čem govorim!

Živimo v času velikih podnebnih sprememb, vprašanje pa je, kako se bomo lotili tega problema.

V Trzinu imamo kar nekaj kritičnih točk, na katere smo že leta opozarjali občinsko upravo in prejšnjega župana, vendar ni bilo nobene reakcije na naša opozorila. V času, ko je bil »trzinski kot« poplavljen, in ne samo ta, ampak tudi drugi deli Trzina ob Pšati, je bivši župan prišel pogledat razmere in obljubil, da bo odpravil poplavno nevarnost ob Pšati. Vendar iz tega ni bilo nikoli nič!

Letos smo imeli že dva RDEČA ALARMA, zato je čas, da začnemo resno delati in regulirati Pšato (poglobitev ali nasip ali betonska škarpa), saj take sreče, kot smo jo imeli v teh štirinajstih dneh, ne bomo imeli vedno. Zato sem novemu županu Petru Ložarju poslal fotografije ogroženosti, ki sem jih posnel 7. novembra letos, in pripisal, da je že kritično. Poklical sem ga tudi po telefonu in župan mi je odgovoril, da se je že namenil priti osebno pogledat omenjeno obrežje.

In res. Pri Kraljevem mostu na cesti v Jable smo se ob 12. uri dobili Peter Ložar, Rado Gladek, Miha Pančur (oba sta nova svetnika na Občini Trzin) in jaz in si ogledali vodostaj. Čeprav je voda v primerjavi z jutrom že nekoliko upadla, je bilo stanje še vedno grozljivo. Čez čas se nam je pridružil še predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Trzin Borut Kump.

Strinjali smo se, da je treba čim prej začeti z zmanjševanjem poplavne ogroženosti omenjenega dela Trzina. Seveda naj bi to rešili v doglednem času, ki je zato potreben (treba bo zbrati sredstva, se povezati z Arsom in Hidrotehnikom), da ne bo nepotrebnih poplav in žalostnih trenutkov občanov, ki bodo videli, kako voda uničuje njihovo težko pridobljeno imetje, in da

Kritična točka je blizu

Skoraj pri vrhu smo

Neočiščena Pšata

ki imate radi Trzin in si želite, da bi bil naš kraj še lepši, bolj urejen in zani tudi za obiskovalce, vabimo na

XIII. PODELITEV PRIZNANJ ZA LEPŠI IN BOLJ UREJEN TRZIN,

**ki bo v petek, 28. novembra 2014, ob 19. uri
v dvorani Kulturnega doma Trzin,
Mengeška cesta 9.**

reditvi si boste ob kulturnem programu ogledali projekcije tkov najlepših trzinskih vrtov in s svojo prisotnostjo počastili hniko priznanj, ki so se trudili za prijetnejši, bolj pisan in sprošč ki vsakdan.

lnica komisije
ja Špendal

Predsednica TDK
Jožica Valenčič

jim bomo prihranili nepotrebne stroške v teh hudih časih krize, ko marsikdo težko preživi z minimalnimi sredstvi, ki jim jih odmerjajo delodajalci in država, ki raje vzame, kot kaj da.

Peter Ložar je očitno vlogo župana, ki je v tem, da pomaga ljudem, vzel zelo resno. Če bo tako nadaljeval, mu tudi drugi mandat ne uide, saj ljudje želijo nekoga, ki zna prisluhniti težavam in zna sodelovati tudi pri veselih dogodkih v družbi občanov. Upamo lahko samo, da mu bo s pomočjo občinskih svetnikov to tudi uspelo.

**Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK**

Hudournik prizadel Belo cesto

Trzin jo je ob nedavnih neurjih sorazmerno dobro odnesel. Gladina Pšate se je ponekod nevarno približala robu brežine, vendar ni poplavljala. Pod vodo je bilo le nekaj poplavnih travnikov, z vodo so se spopadali v nekaterih kletih, še zlasti dosti nevšečnosti s podtalnico pa so imeli prebivalci hiš, ki stojijo ob ali nad nekdanjo staro strugo Pšate. Čeprav je struga speljana drugod, se podzemne vode še vedno pretakajo po podzemnem

toku, ki še sledi nekdanji površinski strugi. Prav zato je voda zalila kletne prostore bloka v T3, v katerem so tudi prostori doma starostnikov.

Gasilci so imeli delo tudi ob pretoku Motnišnice v bližini avtopralnice ob Kidričevi cesti. Tam so sosedje povedali zanimivo zgodbo, da je malo pred tem v potok pred mostičkom iz neznanega razloga zapeljal nepreviden voznik. Avtomobil so nekako potegnili iz struge, pri tem pa so si pomagali tudi s kamenjem in drugimi stvarmi, ki so jih podlagali pod kolesa, da so imela oprijem. Ko so avto izvlekli, so kamne in druge pripomočke kar pustili, kjer so bili. Nekateri menijo, da so tudi tisti nemarno opuščeni »pripomočki« kasneje ob naraščanju pritoka vode prispevali k zaježitvi struge pri mostičku.

Močno deževje, ki je še pred tem prizadelo naše območje, pa je precej poškodovalo tudi Belo cesto v gozdu med Mlakami in industrijsko cono in nanosilo precej materiala na cesto, ki pelje skozi Peske (to je odcep Bele ceste proti pobočju Ovčjega brda). Voda je odnesla precej prej lepo utrjenega cestišča, tako da je ponekod ostala le škarpa. Na Občini so se hitro odzvali in cesto so že popravili, prav tako pa so zdaj naredili tudi cestno povezavo med Belo cesto in industrijsko cono.

MŠ

Poplavno opozorilo v začetku novembra 2014

Blizu te novogradnje je včasih tekla Pšata. Podtalnica je še visoka.

Stara struga Pšate pri naselju T3 je potekala med pločnikom in novogradnjo. (Foto: Miha Pavšek)

V začetku novembra smo bili spet priča visokemu vodostaju in velikemu pretoku Pšate. Po oktoborskem padavinskem višku (več o tem lahko preberete v Vremenski sekirici) je bila narava v drugo še bolj radodarna z močo. Ob koncu prvega novembrskega tedna je na širšem območju Trzina v le nekaj dneh padlo od 150 do blizu 200 mm padavin! Zalitih je bilo nekaj kleti, tudi novejših (!), Pšata pa je bila tik pred večjim prelivanjem. Lahko si predstavljamo, kaj se bom zgodilo, če jo bomo še bolj pozidali, obzidali in omejili, zlasti na desnem bregu, kjer so njene naravne razlivne površine. Na levem smo namreč to že bolj ali manj storili, močno pa se je povečal tudi delež pozidanih površin v Mengšu. Deloma smo v Trzinu odvisni tudi od tega, koliko vode spustijo v Mengšu v visokovodni razbremenilni kanal Pšate med Mengšem in Jaršami oziroma neposredno v Kamniško Bistrico. Kot vemo, je struga Pšate od te zapornice dolvodno precej spremerjena – preusmerjena in/ali obzidana oziroma z utrjeno brežino. Tudi v Trzinu je nekdanj tekla »prek« šolskega parkirišča oziroma severno od blokov naselja T3. Če smo še bolj natančni

tik ob južni strani nove nadomestne mehanične delavnice, kar je lepo videti na starih katastrskih načrtih. Letos je tudi odtok z vzpetega in gozdnatega rašiškega zaledja večji in hitrejši zaradi gozdov, poškodovanih po žledu.

Datum in čas	Vodostaj [cm]	Pretok [m ³ /s]
18. 9. 2007, 22:15	356	52,0
19. 9. 2010, 5:30	295	56,4
28. 10. 2012, 5:00	251	41,6
8. 11. 2014, 3:10	255	42,9
8. 11. 2014, 3:50	255	42,9

Preglednica z najvišjimi vodostaji in največjimi pretoki na Pšati na vodomerni postaji Topole nad Mengšem, ki je gorvodno od zaježitve za razbremenilnik oziroma strugo Pšate.

Trgovina Mercator se bo odela v nova oblačila

Tisti, ki se bomo v naslednjih letih srečali z abrahamom, se še dobro spominjamo (starejši sokrajani pa seveda še toliko bolj) edine trzinske trgovine, ki je v sedemdesetih letih, v času, ko se je začel Trzin nezadržno širiti, domovala v prostorih stavbe trzinskega KUD-a (sedaj Pekos Pub). Spomini uhajajo na velik pult, za katerim je kupce pričakala prodajalka. Ko si povedal, kaj bi rad, je želeno vzela s police (ali pa šla iskat v skladišče). Nato je zapisala ceno na list, na koncu pa ročno izračunala skupni znesek. Še dobro, da teh časov ni več. Sploh če se spomnim, kolikokrat je prodajalka izgovorila besedo »Nimamo!«. Oh, ja - kolikokrat smo morali *mulci* potem stati na tistih stopnicah pred trgovino, ker so mame nekako izvedele (pa takrat še ni bilo interneta!), da bo popoldne v Trzin prišlo npr. nekaj pralnega praška ali pa kave ... S širjenjem Trzina je postajala trgovina v vseh ozirih premajhna. Potrebe so bile vse večje.

Trgovsko podjetje Mercator je leta 1984 v novem Trzinu odprlo samopostrežno trgovino s špecerijo Grmada. Zanimivost: v Mercatorju imajo zabeležen datum odprtja trgovine 8. januar 1984, kronist Stane Stražar pa v knjigi »Trzin in Mengeš skozi čas« piše, da so jo odprli 31. avgusta 1984. Leta 2000 je bila trgovina delno preurejena, junija 2013 pa je bila notranjost trgovine nekoliko spremenjena (prostor za izpostavitve akcij in dodatne izpostavitve sadja in zelenjave).

Da je bilo vprašanje širitve trgovine za krajanje zelo aktualno, priča tudi zapisnik Občinskega sveta Občine Trzin (1. februar 2012), kjer so govorili o tem, da Mercator načrtuje prenovu v »letošnjem letu« (se pravi leta 2012). Vendar pa je to precej odvisno od tega, kaj se bo dogajalo z Mercatorjem ... Kaj se je zgodilo v nadaljevanju z Mercatorjem, vemo. In sedaj, konec leta 2014, po več kot treh desetletjih delovanja, ko se je število prebivalcev našega kraja že močno povečalo, je naša trgovina končno prišla na vrsto za obnovo.

Na podjetje Mercator smo naslovili nekaj vprašanj o obnovi. Odgovore nam je posredovala Tanja Durin iz Sektorja za korporativno komuniciranje.

Krajanje Trzina je začetek prenove trgovine Mercator brez dvoma zelo razveselil. Malo manj pa obveščanje o začasnem zaprtju edine trgovine z živili v kraju. Bi se dalo pri obveščanju storiti kaj več? Odsev je kot naročen za tako pomembne objave, saj pride v vsako gospodinjstvo v kraju ...

Začetek prenove je bil povezan z izdajo gradbenega dovoljenja, zato datuma začetka izvedbe del nismo mogli točno predvideti, kakor tudi ne točnega datuma ponovnega odprtja trgovine. So pa bili zaposleni v trgovini zelo aktivni pri obveščanju kupcev, saj so jih sproti obveščali o predvideni prenovi in začasnem zaprtju trgovine.

V času začasnega zaprtja trgovine zdaj s plakati obveščamo kupce o naših najbližjih prodajalnah: supermarket Mercator Črnuče, market Mercator Cene Štupar, market Mercator Domžale in hipermarket Mercator Domžale. Kupce obveščamo tudi o možnosti nakupovanja prek naše spletne trgovine z letaki v nabiralnikih prebivalcev občin Trzin, Mengeš in Domžale.

Kakšne posodobitve načrtujete? Se bo povečala površina, namenjena trgovski dejavnosti? Krajanje sprašuje, če boste trgovino razširili tudi na prostor dosedanjega bifeja?

Načrtujemo posodobitev po konceptu trgovine formata Sosed. Novost v prodajalni bo razširjena ponudba na oddelkih s svežimi izdelki, torej sadje in zelenjava, mleko in mlečni izdelki, delikatesa. Novi bosta tudi mesnica in toploteka, v kateri bodo kupci našli vrsto že pripravljenih dobrot za toplo malico ali drug obrok. Prodajni prostor trgovine pa bo večji za približno 100 m². Na lokaciji bo ostal tudi bife, vendar bo nekoliko manjši.

Boste po prenovi streho prekrili s kakšno novo, to je okolju bolj prijazno kritino, kot so sedanje salonitke?

Streho na prenovljeni prodajalni bodo dodatno izolirali in prekrili. Predvidena kritina je plošča iz novega, zdravju neškodljivega in okolju prijaznega materiala – vlaknocementa.

Kdaj načrtujete odprtje prenovljene trgovine Mercator?

Prizadevamo si, da bi bilo odprtje prenovljene trgovine čim prej, vse pa je odvisno od poteka del.

Tudi sami smo se na gradbišču prepričali, da izvajalci obnovenih del zelo hitijo. Niti tema jih ne ustavi. Zato upravičeno pričakujemo, da bomo Trzinci kaj kmalu spet imeli možnost obiskovati »najboljšega soseda« kar v domačem kraju.

Tekst in foto: Emil Pevec

Mokrišča – pomembno življenjsko okolje pred domačim pragom

Na mokrišča nikar brez škornjev! Če pa so ta deloma šotna kot jih imamo tudi v Trzinu, pa se je dobro držati uhojenih oziroma urejenih poti.

Je že tako, da pogosto najmanj vemo o tistem, kar imamo pred nosom, še posebej o delih narave, ki so nekaj posebnega. Tudi Trzinci pri tem nismo izjema, zato je bilo zelo dobrodošlo oktobrsko naravovarstveno predavanje z naslovom »Predstavitve prizadevanj za ohranitev mokrišča v dolini Planik in vizija ohranitve trzinskih mokrišč«. Zanimivostim o mokriščih na splošno, nekaj več o tistih blizu nas ter o domačih smo lahko prisluhnili v sredo, 22. oktobra, ko sta nas sodelavki Zavoda RS za varstvo narave (ZRSVN), območna enota Kranj, seznanili z enim od pomembnih ekosistemov pred domačim pragom. Soorganizatorjema predstavitve, domačemu Turističnemu društvu Kanja in Planinskemu društvu Onger, sicer ni uspelo privabiti veliko poslušalcev, vendarle pa so vsi prisotni prišli na svoj račun.

Sonja Rozman in Andreja Škvarč, obe biologinji, zaposleni na omenjeni enoti ZRSVN, sta nam v treh vsebinskih sklopih predstavili mokrišča kot posebno življenjsko okolje, projekt WETMAN in na koncu še poučni film. Najbolj zanimiv je bil seveda zaključek, ko je tekla debata o tem, kaj, kje in kdo ter kako bi se lahko lotili tega tudi v trzinski občini, kjer imamo tudi mokrišča. Mokrišča so delčki narave, ki najhitreje izginjajo pred našimi očmi zaradi nepremišljenih posegov naše družbe. Najlažje jih opredelimo kot tiste dele narave, kjer imamo pri hoji mokre noge, zato so gumijasti škornji obvezna oprema za njihov obisk. V Sloveniji je večjih mokrišč kar okrog 3500 (mokrotni travniki, vodni deli jam, vsa vodna okolja ...), kar 40 odstotkov vseh pa je v minulih štirih

desetletjih delno ali v celoti izginilo. V okolici domov smo jih v preteklosti pogosto pojmovali kot manjvredna območja, čeprav gre za biotsko in ekološko izjemno raznovrstna okolja. Marsikje smo odlagali smeti ali pa pustili, da so se zarasla. Dejansko pa imamo opravka z biotsko zelo raznovrstnimi okolji, katerih glavni utrip daje voda. Slednje v nekoliko večjih količinah potrebujejo za rast in razvoj tudi tamkajšnje rastline in živali. Za ljudi pa so še posebej pomembna kot zbiralniki vode (blažijo silovitost in zmanjšujejo obseg poplav!) in naravne »čistilne naprave«. Navsezadnje so tudi odlična učilnica v naravi.

Zaraščanje grozi tudi mokrišču v dolini Planik ob Ručigajevem studencu, ki je marsikateremu Trzincu prav dobro znana, saj se pelje ali kolesari mimo nje med vzponom po cesti proti Spodnjemu Dobenu. Najlepši je seveda sprehod skozi dolino v zgodnji spomladi, ko ozelenijo mokrotni travniki in zacvetijo tamkajšnje cvetice, med njimi tudi nekatere precej redke (npr. orhideje). Poleg teh so pomembna življenjska okolja v tej dolini še vodotoki, mokrotni gozd in nizko barje. Sicer pa so tam v okviru projekta WETMAN prepoznali kar 48 habitatnih tipov (gre za značilne življenjske prostore rastlinskih in živalskih vrst na območju zamočvirjene kraške slepe doline. Med njenimi živalskimi prebivalci so najbolj znani vilinski konjički (vrsta kačjega pastirja), rak koščak (njegova prisotnost potrjuje čistost vode), školjka potočni škržek, dvoživka hribski urh, hrošč močvirski krešič. Na začetku doline so postavili informativni pano, kjer je pisalo nekaj več o vsem tem, pa je »dobil noge«. Upajmo, da se ne bo zgodilo enako tudi nadomestnemu, ki ga bodo kmalu postavili. Sicer bomo podvomili o tem, da sta Dimež in Pepelnak le še trzinska zgodovina ...

Predstavitve projekta WETMAN (februar 2011–januar 2015) je potekala predvsem v primerjanju stanja in ukrepov na slovenskih mokriščih ter mokrišču v dolini Planik. Glavni cilj projekta je sicer obnova in izboljšanje stanja na območju šestih slovenskih mokrišč, ki so vključena tudi v območje Natura 2000. Cilji so usmerjeni zlasti k izboljšanju oziroma vzpostavitvi ugodnega stanja ohranjenosti osmih evropsko ogroženih vrst ter sedmih mokriščnih habitatnih tipov, ki jih najdemo tudi na teh mokriščih. To naj bi dosegli z:

- izboljšanjem hidroloških razmer;
- odstranitvijo zarasti na pilotnih območjih;
- izlovom invazivnih vrst rib na enem od kalov;
- preprečevanjem uničevanja ogroženih habitatov ter vznemirjanja ogroženih vrst z gradnjo usmerjenih sprehajalnih poti;
- pripravo smernic za upravljanje pilotnih območij in njihovo vključitvijo v sektorske načrte ter s tem zagotovitev trajnostnega ohranjanja pilotnih območij.

Ob koncu smo si ogledali še poučni film o mokriščih in predstavitve rezultatov projekta WETMAN v dolini Planik pod Dobenom, kjer je potekalo več akcij – nekatere od teh so precej spremenile podobo dela doline. Z izvedenimi akcijami, ki so potekale ob podpori tamkajšnjih lastnikov, so izboljšali razmere za uspevanje zelo redke in ogrožene orhideje Loeselove grezovke. Ob zaključku smo si bili vsi prisotni enotni o tem, da je skrajni čas, da stopimo skupaj in ohranimo podobne naravne bisere tudi na območju trzinske občine. Mlake, lepi čevlji, žerjavčki in drugi naravni biseri so namreč preveč dragoceni, da bi jih pustili vnmarr oziroma stihijskemu razvoju. Trzinci z izostrenim naravovarstvenim čutom smo že zdavnaj prepoznali to dragocenost, zato sta na vrsti strokoven popis in njihovo ovrednotenje, ki bosta omogočila, da bomo lahko te znamenitosti tudi v prihodnje (za)varovali in

občudovali. Predvsem za večje posege je zelo pomembno, da imamo na območju, ki ga želimo zaščititi, čim manj lastnikov oziroma sta lastnik država in/ali občina. Sočasno z inventarizacijo in valorizacijo trzinskih mokrišč (velik del tega imamo zabeleženo že v Trzinskem zborniku) bi zato kazalo razmisliti tudi o nakupu zemljišč okrog Frnihtovega bajerja s strani Občine Trzin. To bi olajšalo posege v ta občutljivi prostor in njegovo upravlja-

nje. Brunčana pot (to je pot na lesenih brunih), kot jo poznamo s pohorskih mokrišč, pa je seveda že nadgradnja teh ukrepov, ki povečujejo ozaveščenost o pomenu občutljivih, a izredno dragocenih življenjskih prostorov pred domačim pragom. Poleg domačinov bi takšna pot gotovo pritegnila tudi marsikaterega slovenskega obiskovalca in morda tudi tujega.

Miha Pavšek

Okoljevarstveniki na Barju

Zadnjo nedeljo v septembru smo nekateri izkoristili za izlet z naravovarstveno vsebino na Ljubljansko barje. Izleta, ki ga je za ljubitelje narave organiziral naravovarstveni odsek PD Domžale, vodila pa Helena Kermaunar, se je udeležilo približno 25 planincev iz Domžal, Trzina, Mengša, Vodice, Vira ... torej našega konca, kot radi rečemo.

Ob 7.30 nas je pred veleblagovnico čakal avtobus, ki nas je najprej odpeljal na Vrhniko, kjer smo pri bajerju v koči vrhniške ribiške družine popili jutranjo kavico in si ogledali ribnike stare opekarne, kjer gnezdi barjanske ptice. Na Blatni Brezovici smo si ogledali zasebno zbirko nagačenih barjanskih živali, nekatere vrste so žal v zadnjih 40 letih zaradi uporabe škropiv izumrle. Ogledali smo si Mali plac in nahajališče šote, ki je še ohranjeno za ogled radovednih obiskovalcev in lokalno uporabo. Zaradi pretiranega izkoriščanja v preteklosti in izsuševanja polj šota žal izginja. Po žgočem soncu smo se po barju odpravili proti Podpeškemu jezeru in hribu s cerkvijo sv. Ane, od koder je čudovit razgled. Po krepki malici in prijetnem druženju smo se vrnili

v Domžale in se sprehodili še po Hitovem sejmarjenju, kjer ni manjkalo lokalnih specialitet in dobre družbe. Izlet smo zaključili veseli in odločni, da se ponovno srečamo in odpravimo v nov konec naše lepe dežele.

Tina

Urejena okolica Ljubljanske ceste

Na območju centra Trzina T3 so to jesen ob pločnikih uredili tudi zelenico, na kateri so posadili okrasna drevesa, podobno, kot je to že na drugih delih ceste v T3. Ljubljanska cesta tako postaja vse lepša in vse bolj urejena. Stanovalce so razveselili tudi s krajšo pešpotjo, povezavo med Ljubljansko cesto in vzporednim, starim krakom Ljubljanske ceste, saj je zdaj dostop za pešce do trgovine Frutas s sadjem in zelenjavo pa tudi do lokala Barca precej krajši in lepši, kot je bil. Tam pa še vedno ostajajo moteče zelene pregrade okrog dela zemljišča, ki je še v lasti propadlega Kraškega zidarja. Na Občini se motečega pogleda zavedajo, vendar so za zdaj še brez moči, da bi tam kaj uredili.

MŠ

Vezielje na festivalu v Velenju

Od 17. do 19. oktobra so vezilje, ki delujejo v sklopu Turističnega društva Kanja Trzin, svoje spretnosti in znanje predstavljale na 3. Mednarodnem festivalu vezenja, ki ga je v Rdeči dvorani v Velenju pripravila Mestna občina Velenje. Za svoj nastop in svojo umetnost so trzinske vezilje prejele tudi lepo priznanje organizatorjev. Podobno kot druge sekcije Turističnega društva tudi vezilje vse bolj širijo prepoznavnost in dober glas o Trzinu po Sloveniji in tudi v zamejstvu.

MŠ

Čarovniški žur kljuboval dežju

Veliki oranžno-črni plakati s čarovniško družino, ki gre v grad na žur, so vabili vse majhne in velike otroke, vse čaravnice in čarovnike, da pridejo in z DJ Denisom pričarajo noro vzdušje, ne na gradu, pač pa na ploščadi T3, si poslikajo obrazke in s spretnimi prsti naredijo kostum in s Carpus šolo narišejo še brazgotine ter se zavrtijo s plesno šolo Miki.

Prav med več lepimi dnevi je neusmiljeni dež napovedal tekmo z mamami čaravnicami in cel dan neusmiljeno zalival prizorišče. Pa o zmagovalcu ni bilo dvoma. Le kdo bi si upal upreti in dvomiti v organizacijske sposobnosti TD Kanja Trzin, ko sta čarobni palici vrteli Klavdija Tretjak in Nuša Repše in priredili že četrti žur? Otrokom, ki so prišli v presenetljivo velikem številu, je bilo prav vseeno, ali je to noč čaravnic ali »bučerijada«, važno je, da je žur, na katerega so težko čakali celo leto. Zaradi krompirjevih počitnic je bila tudi letos zabava prej, torej ne takrat, ko si meseca vinotok in listopad podajata roki in po stari keltski tradiciji v bučah prižgane svečke odganjajo zlobne duhove.

Pridni prostovoljci so že dopoldne postavili dva velika šotora in prireditveni prostor uredili v stilu jeseni in prihajajočega praznika. Dež je močil okrašena drevesa, buče so se svetile na zelenici, grmi pa so bili spremenjeni v duhce in so tako ostali suhi.

Na postavljenih mizah in klopih pod šotorom so se malčki, ob pomoči mam, zabavali in sproščali domišljijo ob ustvarjanju umetnin, vrste otrok pred mamami – umetnicami, ki so vihtele čopiče in ustvarjale prijetne ali strašljive like, pa so se vlekle vse

do teme. In prav tako ni zmanjkalo otrok, ki so si želeli narediti lasnice, ogrinjala in maske.

Med ustvarjanjem in plesom so postali otroci lačni in žejni. Mize so se šibile pod težo domačih dobrot in vrste pri palačinkah, namazanih s čarovniško kombinacijo, oranžno marmelado in črno kremo, kar ni bilo konca. Vse skupaj so zalili s čajem in kot je običaj ob takšnem praznovanju, so spili tudi nekaj "črnega", kakava seveda. Lepo je bilo videti otroke, ki doma mogoče ne marajo juh, na žuru pa so pridno hodili po bučno juho iz velikega kotla, ki jo je stregla še ena prijazna čaravnica.

Ob tej priložnosti moram izreči pohvalo vsem pridnim prostovoljcem, ki so postavili šotor, klopi in mize, vsem, ki so okrasili prostor, požrtvovalnim mamam, ki so posvetile svoj prosti čas, voljo in znanje zabavi otrok, vsem, ki so pekli, kuhali in stregli brez povračila stroškov, seveda tudi organizatoricam, ki brez te pomoči same ne bi zmoгле pripraviti tako prijetnega druženja za trzinske najmlajše. Kljub vsemu pa gre prav posebna zahvala sponzorjem, ki so prispevali vsak po svoje k zabavi otrok, to so: TD Kanja Trzin, Carpus make up center, Plesna šola Miki, Frutas/Lali, d. o. o., Picerija Olivia, Okrepčevalnica Barca in Motorino caffè.

Zaradi oblakov, dežja in plazeče se zgodnje teme so poslikani in nasmejani obrazi otrok, ki so švigali naokoli, ustvarjali še bolj čarovniško vzdušje. Vsi so navdušeno zatrjevali, da je žur vsako leto boljši in da drugo leto zagotovo spet pridejo.

Dunja Špendal

Lisičke in pikapolonice na jesenskem uživanju na kmetiji

V sredo, 15. oktobra, smo se ob osmi uri odpeljali na naše prvo letovanje proti turistični kmetiji Četena Ravan, kjer so nas čakali gostoljubni domačini, ki so za tri dni pod svojo streho vzeli 35 otrok, starih od štiri do pet let, in pet vzgojiteljic. Ob prihodu smo se dobro okrepili za raziskovanje kmetije. Pot nas je najprej vodila v hlev, kjer smo prešteli živali in z zanimanjem vtikali noske v zajčnik. Iz hleva nas je pot vodila na igrišče z mnogo igrali. Med igranjem so otroci v trojkah odhajali na jahanje kobile Miše. Med jahanjem smo naredili fotografije za spomin in izvedeli, da je kobilica Miša pogosteje fotografirana kot angleška kraljica. Nas je pa že čakala vožnja s traktorjem in košnja trave. Pokazali smo delovne navade, saj smo kmalu imeli na traktorju dovolj trave za živali. Odpeljali smo se nazaj do hleva, kjer smo hitro nahranili živali, ker smo morali na večerni kres. Ob prasketajočem se ognju smo nekaj časa namenili druženju in tako lažje premostili čas do večerje. Dan je bil dolg in utrujenost je pokazala vrhunec po večerji, tako da večina otrok ni slišala konca pravljice. Zjutraj smo si vzeli čas, zato smo imeli zajtrk šele ob pol devetih. Po zajtrku smo reševali miselne naloge in se ob desetih odpravili proti Staremu vrhu, kjer nas je čakala malica in nato igrišče. Izkoristili smo sončne žarke in se vmili dokaj pozno na kosilo. Po kosilu smo se sprostili ob umirjenih družabnih igrah in uživanju na igrišču. Kmalu se nam je pridružil gospodar, ki nam je naložil novo opravilo. Pot nas je vodila v sadovnjak, kjer smo ponovno pokazali, da zmoremo, saj

smo hitro nabrali dovolj jabolk za mošt. Pred tem smo si ogledali mlin za mletje žita. Spoznali smo različna žita in delovanje mlina. Sledilo je stiskanje jabolk in okušanje sladkega jabolčnika, ki se je zelo prilegel pred malico. Nato je sledil kratek sprehod pred večernim delom v hlevu. Molža krave je bila dolgotrajno opravilo, saj se je večina otrok odločila, da poskusi priskrbeti mleko za večerjo. V hlevu smo odkrili ježka, ki je pritegnil našo pozornost. Z zanimanjem smo opazovali njegovo premikanje, medtem ko je iskal nov prostor za počitek. Sprejeli smo vabilo sosedov in si pred večerjo ogledali še njihov hlev. Ponovno smo videli kobilico Mišo, ki smo jo jahali, in spoznali oslco Mono. Pohiteli smo z večerjo in z večerno nego, saj nas je čakal kratek večerni ples v pižamah, nato pa še pravljica, ki jo večina ni več poslušala. Zjutraj nas je čakalo še eno opravilo. Po zajtrku smo spoznali sestavine za kruh in naredili testo za naš kruh. Med čakanjem na naslednji korak smo ostali za krušno pečjo, saj nam vreme ni bilo več naklonjeno. Čas nam je vseeno hitro minil, saj smo se na slabo vreme dobro pripravili. Imeli smo polne zaboje igrač in likovnih pripomočkov. Pred kosilom je vsak otrok naredil hlebček za domov. Začeli smo se pripravljati za odhod. Po kosilu je bilo dovolj časa še za kratko risanko, nato je napočil čas slovesa. Čakal je avtobus, ki nas je odpeljal domov. Na kmetiji smo doživeli veliko nepozabnih trenutkov, ki si jih bomo za večno vtisnili v spomin.

Simona Pirc Jenko

Žerjavčki tokrat martinovali v Zasavju

Društvo upokoencev Žerjavčki Trzin je skupaj s prevoznikom Benotursom 6. novembra organiziralo tradicionalno martinovanje. Organizatorji izleta so se odločili, da bomo letos praznik svetnika, ki iz mošta naredi vino, praznovali v gostišču Čop v Podkumu.

Martinovanja v organizaciji društva so vedno zanimiva, slovijo po dobrem dogajanju, odlični hrani in zabavi, zato je bilo tudi letos med upokojenci veliko zanimanja. Glede na lanskoletno bolj »kislo« martinovanje v Mariboru, je bilo letos pričakovanje toliko večje.

Na vstopnih mestih smo napolnili avtobus in kombi ter se v deževnem vremenu odpeljali proti Zasavju. Na avtobusu je Marinka Vehovec opravičila odsotnost predsednika društva Francija Pavliča, v njegovem imenu pozdravila vse udeležence in nam zaželela dobro praznovanje.

Gostišče Čop se nahaja v vasi Podkum na 800 metrih nadmorske višine in sodi med gorske gostilne. Naše martinovanje se je

pričelo v viteški dvorani, kjer so bili razstavljeni viteški oklepi, šlemi, helebarde, meči in drugi predmeti, ki so se uporabljali v srednjem veku. Vse prisotne je pozdravil glavni kuharski mojster Lojze Čop, mednarodno priznan kuhar, ki ga poznamo tudi iz TV oddaje Dobro jutro. Predstavil je gostilno, njene začetke, sorodstveno povezanost z graščaki, in povedal, kaj so nam pripravili za martinovo pojedino. Zaželel nam je dober tek in nas povabil k odkrivanju okusov izbranih jedi. Kot se za viteško dvorano spodobi, smo jedli z ročno izrezljanimi lesenimi žlicami in tudi zajemalke so bile lesene.

Po okusnem kosilu smo si ogledali hišni muzej v prostorih stare gostilne. Prijazna in zgovorna gospa Marija nam je pokazala lovsko sobo, ki je pravi živalski vrt nagačenih živali. V sosednjih prostorih je postavljeno veliko starih stvari, ki jih je gospa Marija s poslušom za starine razvrstila po starejših kosih pohištva. Povedala je, da se trudijo ustreči gostom z dokaj širokim naborom slovenskih jedi, vendar dajo prednost zasavski kuhinji. Postrežejo v različnih stilih (grajski, kmečki, poslovni), ki jih uporabljajo

tudi pri catering postrežbi. Tu smo okušali domača žganja in si postregli z domačo salamo, narezano na zanimivi, ročno izdelani leseni salamoreznici.

Po vrnitvi v viteško dvorano nam je neutrudni harmonikar Žiga igral na frajtonarico, da smo se na plesišču zavrteli v ritmu valčka in polke. Dobro razpoloženi smo začeli s petjem in viteško dvorano so napolnili zvoki slovenske narodne pesmi. Sledila je okusna večerja, postrežena v ličnih pokritih posodah. Večer je hitro mineval ob plesu, petju, veselem druženju, in kar presenečeni smo bili, ko so nas organizatorji začeli opozarjati, da se naše martinovanje bliža koncu.

Glede na številna priznanja, fotografije znamenitih gostov, uvrščenost v projekt Gostilna Slovenije so nas gostitelji prepričali, da sodijo med boljše gostilne. Marsikdo med nami se je odločil, da se bo vrnil v to idilično vasico, se povzpел na Kum in užival v lepem razgledu. Seveda ob lepem vremenu.

Majda Šilar

Za Miklavža bo veselo

Številni otroci z nestrpnostjo že čakajo na veseli december, ko jih bo, če so bili pridni, obiskal kateri od treh radodarnih sivolasih starčkov, ki prinašajo darila. Najprej bodo stavili na Miklavža, ki veseli december pravzaprav začinja. Iz zanesljivih virov vemo, da bo Miklavž tudi letos obiskal Trzin. Po več letih je pripravo njegovega sprejema Občina spet zaupala Turističnemu društvu Kanja Trzin. Ker so v društvu dobri organizatorji, predvsem pa organizatorke, ki imajo že kar nekaj izkušenj z za-

bavami za otroke, ni treba gledati v kristalno kroglo ali v kavino usedlino, da bi lahko napovedali, da bo prireditev spet na višku.

Skupina, ki jo zavzeto vodi novopečena občinska svetnica Klavdija Tretjak, se je odločila, da bodo v petek, 5. decembra, sprejem za Miklavža pripravili na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja. Že ob 14. uri bodo tam na stojnicah začeli ponujati in predstavljati najrazličnejše blago in izdelke, ki so povezani s koncem leta, otroškimi željami in sploh z zabavo. Poskrbeli bodo za veseli program, v katerem bodo nastopili različni zanimivi gostje, na stojnicah pa bo mogoče najti tudi kaj za ogrevanje noskov in prstov, če bo takrat slučajno mrzlo. Če bo vreme slabo, bodo vse skupaj preselili v telovadnico Osnovne šole. Približno ob petih na prizorišču pričakujejo prihod Miklavža s spremstvom. Pripravili bodo tudi krajšo igrico za otroke, Miklavž pa bo med malčke razdelil darila. Zabavno bo tudi po tem, ko se bo Miklavž že odpeljal obdarovat otroke drugam. Takrat bodo na svoj račun lahko prišli tudi starejši. Za Miklavža bo v Trzinu veselo!

MŠ

Kratke novičke iz PD

Županova jama in cerkev sv. Nikolaja

V društvenem mladinskem odseku se uveljavlja organizacija rečnih izletov za mlade planince vsako drugo soboto v mesecu. V soboto, 8. novembra, bi lahko mladi ljubitelji narave skupaj s svojimi starši brez slabe vesti ostali doma. Ponoči je močno deževalo, precej Slovenije je bilo že pod vodo ... Pa se mladi planinci skupaj s starši niso ustrašili slabega vremena, na pot se jih je odpravilo kar 26.

Odpovedati so se sicer morali prvotno načrtovani hoji po poti od Grosuplja mimo Spodnje Slivnice, Županove jame in Ponove vasi nazaj do Grosuplja. So pa vseeno obiskali Županovo (Taborsko) jamo, kjer so si pod vodstvom vodnika ogledali vseh sedem čudovitih dvoran in se kasneje sprehodili še do Tabora Cerovo, ki so ga konec 15. stoletja zgradili okoliški kmetje, da bi se zavarovali pred turškimi vpadi. Dvovišinsko obzidje s številnimi strelnimi linami in tremi stolpi predstavlja kmečko arhitekturo najvišjega nivoja. Tabor Cerovo je eden redkih protiturških taborov, ki so se ohranili do današnjih dni. Cerkev sv. Nikolaja, ki stoji znotraj obzidja, naj bi bila zgrajena že v 13. stoletju. Po adaptaciji (1999) je Tabor Cerovo postal eden najpomembnejših kulturnozgodovinskih spomenikov v Sloveniji.

Ste ob branju te novice pomislili, da bi vsaj vsako drugo soboto v mesecu vaše otroke poslali na kakšen odličen izlet v organizaciji mladih trzinskih planincev?

26. regijsko tekmovanje Mladina in gore 2014/15

Omemba državnega tekmovanja »Mladina in gore« Trzincem vedno nariše nasmešek na usta, saj smo bili v preteklosti v tem tekmovanju kar štirikrat državni prvaki. Letošnjega regijskega dela

tekmovanja Mladina in gore se je udeležilo 80 štiričlanskih ekip, 28 najuspešnejših ekip pa si je s poznavanjem tem Planinske šole izborilo sodelovanje na državnem tekmovanju, ki bo 10. januarja 2015 potekalo v Idriji.

Mladi planinci iz gorenjskih, osrednjeslovenskih, dolenskih in belokranjskih šol so se v soboto, 8. novembra, zbrali v Cerkljah ob Krki (soorganizatorja tekmovanja sta bila OŠ Cerklje ob Krki in PD Brežice), kjer je trzinske barve predstavljala ekipa »Bose kože« (Taja Pezdir, Jan Jovan, Tim Krašovec in Filip Pavšek). V skupnem seštevku so osvojili odlično 5. mesto, se s tem uvrstili na državno tekmovanje in še enkrat dokazali, da v Trzinu še naprej dobro delamo s planinskim podmladkom.

9. seminar IZI odpade

Že uveljavljen seminar IZI (Izmenjava Zanimivih Idej za delo z mladimi planinci), ki ga v Trzinu pripravljamo vsako leto zadnjo soboto v novembru, letos žal odpade. Nekako se je zgodilo, da

nismo pritegnili dovolj zanimivih in kakovostnih predavateljev. Kajti vedno želimo ostalim vodnikom in mentorjem, ki se ukvarjajo z vzgojo najmlajših planincev v šolah in društvih, ponuditi le najboljše. Verjamemo, da nam bo naslednje leto spet uspelo s pripravo seminarja, ki je v Trzin pripeljal veliko ljudi iz zares vseh koncev Slovenije (s tem pa smo tudi planinci vsaj malo prispevali k prepoznavnosti Trzina).

Napovedujemo ...

... zanimive izlete, ki jih vodijo registrirani vodniki PZS našega društva. Natančne podatke (ure odhoda, oprema, posebna opozorila, prijave na izlet ...) preberite na spletni strani www.onger.org.

- 6. decembra 2014 Krempa
- 13. decembra 2014 Dolina Kamniške Bele – Orglice /MO
- 10. januarja 2015 Pot okoli Koranta /MO

Emil Pevec

Kako do denarja

V četrtek, 13. novembra, je Turistično društvo Kanja Trzin v sodelovanju s Stičičem nevladnih organizacij osrednje Slovenije v Dvorani Marjance Ručigaj pripravilo posvet o tem, kako društva lahko preko razpisov pridobivajo sredstva. Predavala je Darja Sekula Krstič, ki ima že večletne izkušnje na področju pridobivanja sredstev, pisanja projektnih prijav in vodenja projektov. Posveta so se udeležili kar številni predstavniki trzinskih društev, ki si vsa želijo za svojo dejavnost pridobiti več denarja. Predavateljica je opozorila, da je še zlasti pomembno, kako napišejo prijave in katere podatke v njih navedejo. V času, ko denar postaja drag, je vse težje priti do denarja, napotki predavateljice so bili vsekakor dobri, verjetno pa je bila prav ona edina, ki je s posvetom prišla do denarja. Če društva ne pripravljajo prireditev in nimajo dejavnosti, ki bi bile širšega, to je vseslovenskega ali celo mednarodnega pomena, zdaj žal zelo težko, s še tako dobro napisanimi

Poznojesenska pripoved s Kraškega roba

Tokrat nas je zaradi snežnih razmer na Pohorju iz prvotne smeri proti severovzhodu Slovenije odpihnilo proti jugozahodu. Pohorska jezera bodo tako morala počakati na naslednjo odpravo, mi pa smo jo mahnilni na Primorsko v boj s poznojesenskimi sončnimi žarki in – brez tega tam doli skoraj ne gre – burjo.

Jutro, ki v Trzinu še ni obetalo, je napolnil živžav še krmežljivih mladičev, no, tudi nekaterim staršem se je poznalo, da je bilo še prezgodaj za jutranjo kavico. Meglice in zaspančke pa je kmalu za Postojnskimi vrati (če ne veste, takoj za viaduktom Ravbar-komanda) odgnala nebesna vedrina, zvedrili pa so se še zadnji čemerni obrazi jutranjih zaspancev. Pa saj bi bilo škoda zamuditi sosedovo pripoved, smeh z zadnjih sedežev ali pa Mihovo razlago, s katero nas je že na avtobusu uvedel v skrivnosti izleta.

Skupni izlet PD Onger in DPM Trzin

Zadnjo oktobrsko soboto, tik pred »krompirjevimi« počitnicami, smo končno dočakali tradicionalni skupni izlet trzinskega Planinskega društva Onger in Društva prijateljev mladine Trzin, ki ga je vodil planinski vodnik Miha Pavšek. Izlet, ki vedno privabi številne Trzince, ki si radi vzamejo čas zase, za svojo družino, prijatelje in znance in se podajo na prijetno popotovanje in kramljanje.

Strumnih nog daleč peš naokrog

Ko smo našemu šoferju v Hrastovljah pomahali v slovo, smo že slutili, da bo to dan, ki ga zlepa ne bomo pozabili. Še zdaleč pa nismo vedeli, da bo zvečer za nami več kot 13 kilometrov prehojene poti (da o višinski razliki skoraj 300 metrov niti ne govorimo), ki smo jo zmogli prav vsi – tudi najmlajši junak, ki ni upihnil niti še šeste svečke. Ja, vse to in še več zmorejo mladi Trzinci!

Pešpot nas je vodila od znamenite cerkvice v Hrastovljah skozi prelepo panoramo istrske »prerije« Kuka, kjer je še največje zaspance dokončno prebudila burja, mimo vasice Movraž, pa vse do veličastnih spodmolov v Mlinih, ki smo jih hrabro preplezali (no, ne čisto zares, pa vendar smo se morali prebiti na sleme nad njimi tudi po klinih) in bili zato tudi nagrajeni s poznopopol-danskim soncem, ki je ožarilo kraško pokrajino in nas navkljub utrujenosti poneslo mimo cerkvice sv. Kvirika do našega cilja v Sočergi. In ne boste verjeli, tista jutranja kava se nam je izmikala prav celo pot (še najbliže je dišala v Hrastovljah, pa nam je niso mogli postreči, saj je bila gostilna še zaprta), zato smo jo na koncu v Sočergi posrkali kar za predjed.

Pa kar lepo po vrsti: od spoznavanja zgodovine, geografije, stavbne dediščine, arheoloških najdišč pa vse do istrske kulinarike.

Cerkev svete Trojice v Hrastovljah

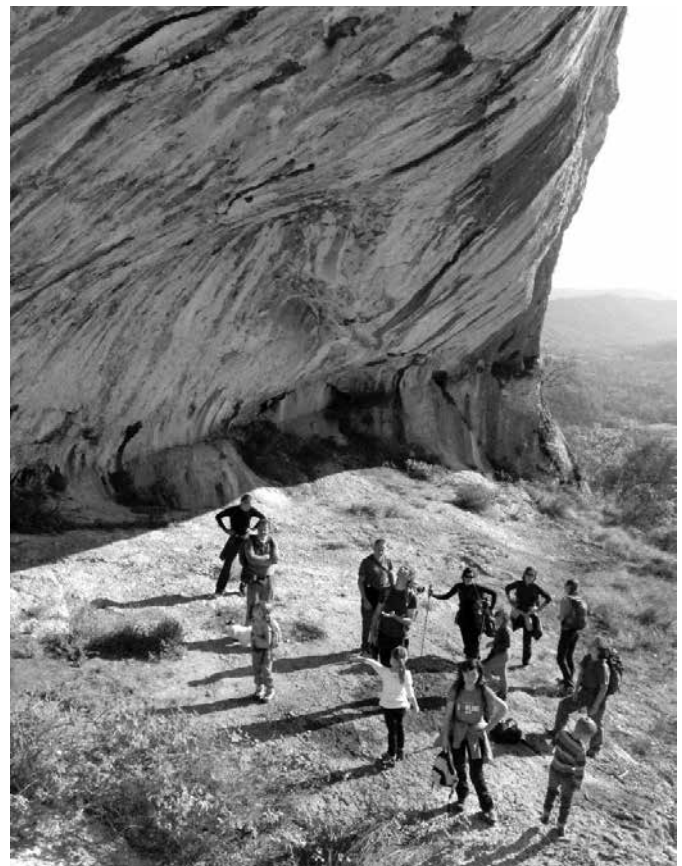
Na severozahodnem robu slovenske Istre pod Kraškim robom je tesno skupaj pred burjo strnjena mediteranska vasica Hrastovlje (z le 143 dušami), ki je mednarodno poznana po freskah v cerkvi svete Trojice, ograjeni s taborskim obzidjem. In kaj lahko storimo boljšega, kot da se skrijemo v zavetrje zgodovine in se v mislih sprehodimo po srednjeveških poslikavah, s katerimi je notranjost ene izmed najstarejših stavb v Istri v celoti poslikana. Najbolj nas je očaral Mrtvaški ples, pravzaprav sprevod enajstih parov, ki jih sestavlja po en predstavnik človeštva (od otroka, berača, trgovca do kralja in papeža) in po en okostnjak – ta posejba smrt – vsi pa se pomikajo proti odprtemu grobu, pri čemer se skušajo okostnjaku odkupiti na različne načine v upanju na daljše življenje oziroma nesmrtnost. Motiv nas tako opozarja, da bomo vsi umrli, ne glede na starost in stan.

Rujeve poti okrog Movraške vane

Tako poduhovljeni smo si oprtali nahrbtnike in se povzpeli na eno najbolj razglednih pa tudi najbolj vetrovnih točk na naši poti, kraški vrh Kuk nad vasico Movraž. Nič čudnega, da nas ni prevzel samo pogled, ki je segal vse tja do morja Adrijanskega in še čez Tržaški zaliv, izlakotnil nas je tudi boj z burjo, nekatere pasje gobčke celo tako, da so posegli po sendvičih iz tujih malh. Tako podkrepjeni smo se spustili do Movraške vane, manjšega kraškega polja, ki je dobilo ime po osrednji gručasti vasi Movraž. Toliko zanimivega je bilo na poti – mimogrede smo osmukali žajbelj, iskali ostanke školjk v peščenjaku, preštevali vrste dreves: črni gaber, hrast puhavec, pa mali jesen in seveda ruj. Žal se ta tu še ni odel v prave zlato rumeno rdeče barve, kot mu za ta letni čas pritiče (na srečo pa se je tako odel ob koncu poti). V Movražu, kjer je bilo nekoč veliko gostiln zaradi pomembnosti poti, ki je vodila tu mimo iz Čičarije v Koper in Trst, pa smo tako vse od Hrastovelj še vedno zaman iskali »kaf« (pa magari« iz cikorie, kot ga je skuhal »rajnka ta stara«, saj »oštarije« nismo našli.

Ušesa Istre

Kraški rob (le redki poznajo ime Bržanija, ki izvira iz besede breg) pravimo pokrajini, kjer se kraška planota s strmim robom prevesi v flišno pokrajino Istre in tako predstavlja geološko, pokrajinsko in podnebno mejo. Ta okoli 20 kilometrov dolg in od 2,5 do 5 kilometrov širok skok med apnenčasto planoto in flišem (flišne kamnine so zmes več kamnin, zlasti pa laporja, apnenca in peščenjaka) se začena že zahodno od tod nad Trstom, južno od tod pa se začena Istra. Mi smo se zapodili naravnost na njegov južni konec nad zaselkom Mlini ob slovensko-hrvaški meji in očarani obstali pod kamnitim naravnim mostom (nekateri so se nanj seveda tudi povzpeli) in mogočnimi previsnimi spodmoli (to so plitki

jami podobne odprtine v navpični steni, ki jih je skozi tisočletja v mehkejši kamnini izdolbla voda), tukaj imenovanimi tudi ušesa Istre ali »istrijanska uha«. Tu gnezdi številne ogrožene ptice, poučili smo se, da v času gnezdenja dostop do sten ni dovoljen. To je bil gotovo eden od viškov izleta. Že tako zanimivo pot so naši mladi raziskovalci popestrili z iskanjem skritih geotočk s pomočjo GPS naprave. No, premagati smo morali le še te tudi do 28 metrov visoke previsne pečine. Kako? No, za najmlajše ni bilo enostavno, vendar so se pogumno spopadli z jeklenico in kovinskimi stopami, po katerih smo se vzpenjali po kamninu do skalnega roba, razjedenege s fantazijskimi oblikami. To so seveda neštete kraške škraplje, čez katere smo se morali prebiti. Še malo, še malo ... pa bo šlo le še navzdol do našega cilja. Želodci so že opozarjali, tudi noge so postajale mehkejše, glave prijetno utrujene ...

Sočerga nas pričaka z domačimi istrskimi fuži

Gostilna ob parkirišču, dolga pogrnjena miza, lačni pogledi. Pozno sonce, ki pošilja še zadnje tople pozdrave, Milan – gostilničar posebne vrste, ki nam končno skuha kavo. Zadiši po sveže pečenem domačem kruhu, ki se mu ne moremo upreti. Še malo oljčnega olja in soli in predjed je popolna. Rujno vince (refošk, itak ...), dvig kozarcev in že so na mizi fuži – značilne istrske testenine in golaž. Okusno, tudi za bolj izbirčne jedce. Kramljamo. Sonce izgublja svojo moč, zato tudi mi odnesemo pete – čas je že, da jih malo spočijemo.

Čas za vice in zaspane betice

Nazaj grede na avtobusu je podmladku ostalo še toliko energije, da so se neumorno vrstili za mikrofonom in »pokali« vice. A kaj ko je staršem burja že zdavnaj posrkala zadnje moči in jih zazibala v sen poznojesenske pripovedi, ki sem jo za vse, ki niste mogli z nami, in za zapečkarje doma **zapisala Nataša Pavšek.**

Prihaja SMISU SMISLA!

V tej kulturni sezoni bo KUD Franca Kotarja Trzin aktiven kot še nikoli. Stalnim prireditvam, kot so potopisna predavanja, proslave in gostujoče predstave, se pridružuje še nova sezona Mini dramske šole. Seveda ne smemo pozabiti na novo produkcijo skupine odraslih, ki še sledi, in že uspešno izvedeno premiero mladinske skupine s predstavo Ona. Poleg vsega naštetega pa se pripravlja posebni projekt »Smisu smisla«, ki bo uprizorjen z naprstnimi lutkami. Avtorja predstave bosta potovala po smislih humanistike do vsakega posameznika. Namen predstave je približati humanistiko in predstaviti njen vsakdanji pomen, ali kot sta na kratko povzela avtorja Ana Pirc in Miha Novak: »Želiva narediti drugačno kulturno-umetniško predstavo za sprostitev odraslih, ki bo širila splošno razgledanost.« S pomočjo humorističnih tem, skečev, vicev in absurdnih situacij bosta poskušala humanistiko predstaviti kot enostavno razumljivo, zanimivo ter poučno. Glavni akterji predstave so lutke, znane osebnosti, ki so krojile zgodovino misli. Po odru se bodo sprehodili Sokrat, Platon, Nietzsche, Freud, Marx, Che Guevara, Mad Hatter in podobni. Celoto bodo sestavljali mali

prizori, ki bodo med seboj iskali različne smisle. Celotni projekt je namenjen povezovanju zgodovine s sedanostjo in mišljenja s komedijo. Premiera bo 19. decembra v večernih urah v dvorani KUD-a. Smiselno vabljeni!

AP

Kako se ozvoči koncert?

Trzinski KUD vabi vse glasbene navdušence, kakor tudi tiste, ki morate za ozvočevanje prireditev zvezati kar nekaj kablov in nastaviti mikrofone, da med prireditvijo ne piskajo, in ki bi radi podkovali znanje uporabe zvočne mešalke, da se udeležite 10-urnega tečaja oblikovanja zvoka, ki bo pod vodstvom glasbenika (v skupinah Lačni Franz, Anavrin, Adam) in oblikovalca zvoka **Aneja Kočevarja** potekal tri četrtke zapored v Kulturnem domu Trzin, z začetkom 27. novembra 2014 ob 18. uri. Ker je število udeležencev omejeno (največ 10!), vas organizator vabi, da se pred tečajem s svojimi kontaktnimi podatki prijavite na njihov email naslov info@kud-trzin.si.

bl

KUD FRANC KOTAR TRZIN **TOREK, 25.11. ob 20h** **cena 2.00 €**
Kulturni dom Trzin
POTOPIŠNO PREDAVANJE

Tajska je dežela, kjer si kot turist zelo dobrodošel. Tam je vedno vroče, sadja v izobilju in prijazni ljudje. Pisanost živalskega in rastlinskega sveta ter njihova umetnost in religija so magnet za vsakogar. Od Bangkoka - velemesta do idiličnih plaž zahodne obale z družino.

tomaš slapar
TAJSKA
z družino

Delavnice izdelovanja nakita

Delavnice izdelovanja nakita, ki jih organizira trzinski KUD, so namenjene odraslim, ki uživajo v ročnih spretnostih in bi se radi naučili kaj novega. Razdeljene so v tri sklope oziroma tri delavnice, na katerih bodo udeleženci spoznali različne tehnike izdelave nakita. Na prvi delavnici bodo izdelovali nakit s pomočjo mikromakrame vozlov, na drugi delavnici žičnati nakit s tehniko vikingovega vozla in na tretji nakit iz polimerne glin, ljudsko bolj poznane pod imenom »fimo« masa, in sicer po tehniki »mokume ganek«. Delavnice bodo potekale v Jefačnikovi domačiji v decembru, in sicer v četrtek, 4. decembra, v nedeljo, 14. decembra, in v četrtek,

18. decembra 2014, vsakokrat ob 16.30. Za delavnice bo potrebno plačati tečajnino v znesku 5 evrov na posamezno delavnico za kritje stroškov

materiala, izdelek boste lahko odnesli domov. Ker je število udeležencev omejeno (največ 8!), vas organizator vabi, da se pred tečajem s svojimi

kontaktnimi podatki prijavite na njihov email naslov info@kud-trzin.si ali po telefonu 064 185 744.

bl

Skupnostni vrtovi, ki rastejo za nas in zaradi nas

*Pogrešam kmetijo, očeta in tebe
in malega Lukca vse bolj,
veš, tu ni nič njiv in našega sonca,
tu je le sivi beton.*

*Namesto ptic zbudi me motor,
namesto jutra srečam meglo,
in ves ta hrup, škripanje zavor,
kaj tišina je, tu sploh ne vedo.*

*Vsi ljudje hitijo,
pa nekje živijo
z obrazi obrnjenimi v tla
nihče nikogar ne pozna...*

Avtor glasbe in besedila je Andrej Šifrer,
aranžmaja Jerko Novak, poje Neca Falk

Otroški spomini me vežejo na Štajersko, na kmetijo mojih starih staršev. Babičin »gartelc«, dedkov sadovnjak, brajdo, ki smo jo poimenovali kar vinograd, ... Postala sem najstnica, srednješolka, zaključila sem študij, se zaposlila, spoznala čudovitega fanta, si ustvarila družino. Babica in dedek sta se poslovila, vsakdanjik je postal hiter. Prehiter.

Ko sem se po rojstvu hčerke Evelin vrnila v službo, sem se v tednu dni odločila, da služba in z njo povezana hitenje, stresi ... ne bo določala ritma življenja moje družine. Dala sem odpoved. Ustanovila sem zavod CUTEPLAY za kreativno spodbujanje otrok. Moji trije otroci pa so dobili priložnost veliko več časa preživeti v mami družbi, kot bi sicer, če bi bila vpeta v vsakdanjik, ko se delo vsak dan začne ob 7.30, zaključi šele ob 16., 17. ali kasnejši uri. Lahko si predstavljate, da je bilo dela, ko sem šla na svoje, pravzaprav veliko več. Tudi odgovornosti, saj sem postala odgovorna za malčke in vzgojiteljice, ki jih zaposlujem, ne le za delo, ki ga je potrebno opraviti. Pa vendar se je v mojem življenju nekaj bistveno spremenilo. Prihranjena mi je bila razpetost med službo in družino, ki jo vsak dan doživljamo polno zaposlene mame.

Ugotovila sem, da so se spomini, ki sta mi jih na Štajerskem podarila babica in dedek, spremenili v veliko željo, da tudi sama pričnem vrtnariti, v željo, da družini pridelam zelenjavo po načelih ekološke pridelave, zelenjavo, ki je na njivi dozorela in za mojo družino vsebuje največ antioksidantov, vitaminov, mineralov. Zelenjavo s pridelavo katere ohranjam okolje za moje otroke. Zelenjavo, ki moje otroke uči osnovne veščine za življenje – kako pridelati hrano. Zelenjavo, ki bo kamenček k stopnji samooskrbe Slovenije in kamenček v mozaiku zagotavljanja prehranske varnosti države.

Kako se lotiti takšnega projekta? Za začetek na balkonu, okenski polici? Morda pri kmetu najeti zemljo in jo pričeti obdelovati? Ali pa ... Morda pa želijo svoj vrtniček tudi mamice, ki jih srečujem v vrtcu, morda ga želi mlada družina, ki stanuje v stanovanjskem bloku na Ljubljanski cesti v Trzinu ... Odločila sem se, da v sodelovanju z Društvom za napredek in razvoj Trzina vsem sokrajanom, ki želijo pridelovati svojo zelenjavo, omogočim lasten vrtniček. Še prej pa moram najti kmeta, ki nam bo pripravljen odstopiti zemljišče. Potem obvestiti svoje soobčane o nameri in ugotoviti njihov interes.

12. aprila 2014 se nas je na njivi gospoda Petra zbrala družina Trzincev: družine z majhnimi otroki, upokojeanci, vrtničarji z izkušnjami, tudi takšni, ki so prvič dobili svoj vrtniček, taki brez kakršnekoli izkušnje na zemlji ... Vsi pa z veliko željo, da že v letošnjem letu poberejo svoje prve pridelke. Njivo smo razdelili na prvih 18 vrtničkov po 50 m² in pričeli z delom. V mesecu dni nas je na njivi gospoda Petra vrtničkalo že 36 družin. Nabavili smo kompostnike, gospod Brane nam je podaril skupno lopo, Monikin oče nam je podaril streho za lopo, ki nam pomaga loviti deževnico. Poimenovali smo se **Urbani vrtovi Trzina ali UVT**.

Nekoč neznanci smo pričeli izmenjavati izkušnje, znanje, semena, sadike ... In če smo na začetku negativno ocenjevali sosedov vrt, ki ni bil tako lep kot naš, smo kaj kmalu ugotovili, da tudi nas lahko med dopustovanjem premaga plevel, in namesto ocenjevanja smo si rajši medsebojno pomagali.

Za nami je šele prvo leto skupnostnega vrtnarjenja. Šestintrideset družin je dobilo svoj vrtniček, ki je marsikoga kar malo zasvojil, nekateri so tudi obupali zaradi leta, prebogatega z vodo in posledično prebogatega s plevelom. Pogosto sicer slišimo očitke posameznikov, da naši vrtovi niso pravi. Da bi moral vsak vrtniček imeti svoj kompostnik, svojo lopo, da bi ne smelo biti na vrtu plevela ... tako kot je to urejeno tam in tam. Vsakdo je dobrodošel, da se nam pridruži ter s svojim znanjem, izkušnjami in vplivom pomaga pri vzpostavitvi pravih vrtov.

Andreja Breznik Falk

Vrt, igrišče in učilnica v naravi

Na vrt peljimo tudi svoje otroke. Naj postane njihovo igrišče v naravi. Sami naj zasejejo vrtnine, cvetlice in opazujejo naravo. S svojim zgledom jim bomo pokazali pomen lokalne in trajnostne oskrbe s hrano ter jih opremili z neprecenljivim znanjem in izkušnjami za življenje.

Urbani vrtovi Trzina

Odlični na polovici poti

V zadnji številki Odseva sem v članku napovedal tudi naše spopade v Drugi državni šahovski ligi – Zahod. Le-ta se je začela v drugi polovici oktobra, ko smo v treh dneh odigrali kar 5 kol »počasnega« šaha. Zaradi uspeha, ki je omenjen že v naslovu, začnimo kar pri rezultatih, ki smo jih zabeležili v dvobojih na šestih deskah:

ŠK Komenda : ŠK Trzin	3,5 : 2,5
ŠK Trzin : ŠD KC Ljubljana	2,5 : 3,5
ŠK Loška dolina : ŠK Trzin	1,5 : 4,5
ŠK Trzin : ŠD Stari trg ob Kolpi	0,5 : 5,5
ŠD Radovljica : ŠK Trzin	2,5 : 3,5

V bilanco smo torej vknjižili tri zmage in dva poraza, kar se morda povsem ne sklada z naslovom, vendar je potrebno omeniti, je bil poraz z vodečo ekipo nekoliko nesrečen. Tudi proti moštvu iz nam bližnje Komende smo imeli kar nekaj smole, saj smo v dveh minutah očitno zmago pretvorili v poraz. Če omenim še dejstvo, da smo v tej konkurenci doslej vedno »trepetali« v strahu pred izpadom, pa smo letos v petih kolih (preostala štiri bodo odigrana sredi tega meseca) zbrali kar 14,5 točke in smo zaenkrat uvrščeni v zgornjo polovico tabele. Najtežje breme v ekipi so nosili Nesib Jukan, Igor Rojs in Borut Bajec, ki so »morali« igrati v vseh petih dvobojih, saj smo pogrešali kar dva naša mojstrska kandidata, s katerima bi lahko iztržili še kaj več.

Podobno se nas drži smola tudi v dvobojih, ki jih igra ekipa BU-SCOTRADE v Osrednji slovenski ligi – super ligi. Tam je bilo doslej odigranih že osem kol in naša bilanca znaša 12 osvojenih točk. Zmagali smo le v enem dvoboju, vse ostale pa izgubili. Pet porazov od sedmih je bilo tesnih (1,5 : 2,5), kar vendarle pomeni,

da kljub vsemu nismo nezasluženo uvrščeni v to skupino moštev. Pred razpletom, igra se namreč le še zadnje kolo, pa imamo zagotovljenih dovolj točk, da bomo obranili najmanj predzadnje mesto. To obenem pomeni, da ostajamo v tej konkurenci tudi prihodnje leto. Mlado moštvo iz Iga si je že zagotovilo končno zmago, saj imajo neulovljivih pet točk prednosti pred ekipo Rimex iz Sežane.

V zadnjih kolih je šlo dosti bolje našemu drugemu moštvu, ekipi DOM-IN Agencija za nepremičnine. V treh kolih so nanizali kar 9,5 točke in se tako na lestvici prve lige povzpeli na sedmo mesto med enajstimi ekipami. V tej ligi izstopata dve moštvi (ŠD Vrhnika in ŠD Podpeč) na vrhu tabele, dve sta nekoliko slabši na dnu, ostalih sedem pa se gnetejo s podobnim izkupičkom na sredini lestvice, tako da bo razplet še zelo zanimiv. O vsem berite več v decembrski številki Odseva. In lep šahovski pozdrav!

Andrej Grum

Trzin je naš dom

Zelo lepo je pogledati na seznam izvoljenih na zadnjih lokalnih volitvah, saj je na njem veliko mladih. Vsem je potrebno čestitati, da so zbrali pogum za kandidaturu in prevzemajo odgovornost za nadaljnji razvoj Trzina, ki je naš skupni dom. Čestitke tudi novoizvoljenemu županu, ki je že napovedal drugačno vodenje Občine in drugačno občinsko politiko, ki bo prijazna za vse, brez izključevanja. Še pred njegovo izvolitvijo sem v pogovoru z njim izrazil nekaj pričakovanj, kako sam vidim razvoj Trzina. Navsezadnje sem veliko o tem že pisal v glasilu Odsev. Pa vseeno naj ponovim glavna pričakovanja občanov Trzina:

- Trzin nima veliko območij za pozidavo, zato je potrebno premišljeno in racionalno ravnati z zemljišči, strateška zemljišča pa po primerni ceni odkupiti od lastnikov (premišljeno: kaj graditi in kje; racionalno: izkoristiti zemljišče pod zemljo in nad njo);
- ureditev lastništev zemljišč (določena zemljišča so že v skupni – občinski rabi, lastništvo pa je še vedno vpisano v zemljiško knjigo na posamezne krajanke ali institucije);
- spodbuditi ekološko gradnjo in organizirano pridobivati subvencije za zeleno energijo (državne in evropske), tudi v sodelovanju z več sosednjimi občinami (solarne grelce za ogrevanje vode, sončne elektrarne, klimatske naprave za zrak in vodo ...).

Želje po obvoznici, pločniku do meje s sosednjo občino Mengeš, novem domu zaščite in reševanja z gasilskim domom, novim kulturnim domom, novi športni dvorani, sodobnejšem zdravstvenem

domu, pošti bližje krajanom in še čem so uresničljive. Vsega naenkrat se ne bo dalo uresničiti, potrebno pa je delovati v smeri, da se te želje uresničijo racionalno in v primernem času.

Sam pričakujem, da bomo stopili skupaj – novi župan, občinski svet, zainteresirani občani ter strokovnjaki z različnih področji, in složno zastopali skupni interes in ne samo lastnega ter ustvarjali občino, za katero bo vsak lahko rekel »TRZIN JE NAŠ DOM«. V njem se mora vsakdo počutiti lepo, ker v njem izpolnjuje svoje želje, pričakovanja in je varen v vseh pogledih. Da bo to tako, pa mora predvsem župan, ki mu je na volitvah zaupana velika moč, ravnati v duhu združevanja vseh, ki želijo pomagati s svojimi idejami, predvsem pa reševati probleme občanov in občanov.

Zoran RINK

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	CENA	KJE?
petek, 21.11.2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC	<i>komedija</i> <i>ZADNJIČ!</i>	abonma ali 10 evrov	KD Piriče
sobota, 22.11.2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: ONA	<i>drama</i>	5 evrov	KD Trzin
nedelja, 23.11.2014, ob 17. uri	KUD Franca Kotarja Trzin/DS Miki Miška: PEPELKA	<i>družinski muzikal</i>	5 evrov	KD Trzin
torek, 25.11.2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin, predava T. Slapar: TAJSKA Z DRUŽINO	<i>potopisno predavanje</i>	2 evra	KD Trzin
četrtek, 27.11.2014, od 18. – 21. ure	KUD Franca Kotarja Trzin: OBLIKOVANJE ZVOKA	<i>tečaj</i>		KD Trzin
petek, 18.11.2014, ob 20. uri	TD Kanja: Podelitev priznanj za urejeno okolico hiše	<i>proslava</i>	prost vstop	KD Trzin
četrtek, 4.12.2014, od 16.30 - 18.30	KUD Franca Kotarja Trzin: IZDELOVANJE NAKITA – makrameja	<i>delavnica</i>	5 evrov	Jefačnikova domačija
četrtek, 4.12.2014, od 18. – 21. ure	KUD Franca Kotarja Trzin: OBLIKOVANJE ZVOKA	<i>tečaj</i>		KD Trzin
četrtek, 11.12.2014, od 18. – 21. ure	KUD Franca Kotarja Trzin: OBLIKOVANJE ZVOKA	<i>tečaj</i>		KD Trzin
petek, 12.12.2014, ob 20. uri	Pekos pub ob 20-letnici: MIRAN RUDAN	<i>koncert</i>	4 evre	KD Trzin
sobota, 13.12.2014, ob 17. uri	Teater Cizamo: BOŽIČKOV PRIDNOMETER	<i>otroška predstava</i>	4 evre	KD Trzin
nedelja, 14.12.2014, od 16.30 - 18.30	KUD Franca Kotarja Trzin: IZDELO- VANJE NAKITA – žica/vikingov voz	<i>delavnica</i>	5 evrov	Jefačnikova domačija
torek, 16.12.2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: V MISLIH PO SVETU	<i>potopisno predavanje</i>	2 evra	KD Trzin
petek, 19.12.2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja: SMISU SMISLA, premiera	<i>predstava</i>	5 evrov, prostovolj- ni prispevki	KD Trzin
četrtek, 18.12.2014, od 16.30 – 18.30	KUD Franca Kotarja Trzin: IZDELOVANJE NAKITA – polimerna masa/ tehnika mokume gane	<i>delavnica</i>	5 evrov	Jefačnikova domačija

Rezervacija vstopnic za prireditve v Trzinu, ki so v organizaciji KUD Franca Kotarja, je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali preko elektronske pošte: rezervacije@kud-trzin.si. **bl**

Zgodbe pišejo turizem

V dneh slovenskega turizma v Portorožu je Turistična zveza Slovenije torek, 14. oktobra, namenila srečanju predstavnikov turističnih zvez in društev ter njihovim mladim članom s prijetnim programom: zgodbe turizma in izziv za mlade, delovanje turistične društvene organizacije v letu 2015, pomen prostovoljstva, in kot na vseh letnih srečanjih podelila priznanja najzaslužnejšim skupinam in posameznikom v turizmu ter priznanja ob zaključku projekta »Moja dežela lepa in gostoljubna« za leto 2014. Prisotne je pozdravil predsednik Turistične zveze Slovenije Peter Misja, zaželel

uspešno delo na tematskih delavnicah, vse povabil na ogled 61. gostilniškega turističnega zbora, na osnovnošolsko državno tekmovanje za zlato kuhalnico in večerno slavnost ob podelitvi priznanj. Izredno zanimiv in dobro sprejet je bil program dopoldanskega srečanja »Zgodbe turizma in izziv za mlade«; najprej seveda uvod o pomenu zgodb, ki z jasnim koncem nadgradijo turistično ponudbo, nato delavnice po tematikah: slovenske gore, vode, gozdovi, kulinarika in zgodbe iz mestnih ulic in parkov.

Organizatorji so iz nabora oddanih zapiskov – delali smo v skupinah – prejeli sveženj zanimivih predlogov, /na primer s področja glasbe – izdelava lesenih glasbil/, ki jih lahko z nadgradnjo ponudimo kot zanimive turistične dogodke in ki so navsezadnje rdeča nit osrednjih turističnih prireditev. Vsak kraj ima lokalno zanimivost, posebnost, ki jo je mogoče oblikovati kot turistično ponudbo oziroma dogodek. V Trzinu je tega ogromno, zato tudi v TD Kanja vsako leto razpisujemo natečaj za trzinske zgodbe. V skupini s turističnimi delavci iz Sladkega Vrha pri Sl. Konjicah smo v zgodbi kaj hitro "oženili" našo trzinsko klobaso in njihovo značilno krušno prilogo in se dogovorili za nadgradnjo v turistični dogodek.

Priznanja Turistične zveze Slovenije za leto 2014 so prejeli zaslužni turistični delavci. Na večerni prireditvi, ob prisotnosti in nagovoru predsednika države Boruta Pahorja, smo bili nominirani za priznanje letošnjega izbora Moja dežela lepa in gostoljubna. Trzin z Jefačnikovo domačijo se odslej ponaša s 3. mestom v kategoriji trška in vaška jedra.

Jožica Valenčak

Jesenske zasaditve

Pri načrtovanju vrta moramo vedno misliti na to, da bo zanimiv v vsakem letnem času. V praksi je že tako, da se spomladi v nas prebudi strast po urejanju vrta, zato se ob obiskih vrtnih centrov in drevesnic ne moremo odreči nakupu, saj si želimo cvetenja in zelenega življenja. Nikakor pa ne pozabimo na rastline, ki s cvetenjem in barvo listja razveseljujejo in bogatijo naše vrtove v poznem poletju, pa vse tja do zimskih pozeb.

Za nami je še posebej mokro poletje z naravnimi katastrofami, ki pa so naš prelepi konec na srečo obšle. Narava nas opozarja, da smo vstopili v mesec listopad, ko veter odmetava listje, obarvano s čudovitimi jesenskimi barvami, in hitro prežene občasno meglo, da se pokaže modrina neba. In zaradi tople jeseni smo kar malo pozabili na to, da lahko vreme hitro pokaže zobe, postane oblačno, hladno in deževno. Sedaj je res skrajni čas, da še pred zmrzaljo posadimo čebulice krokosov, hijacint, narcis in tulipanov. Upoštevajmo nasvet, da globlje posajene čebulice bolje prezimijo, spomladi pa razvijejo bolj čvrsto steblo. Seveda pri tem ne smemo pretiravati, globina naj bo od deset do petnajst centimetrov, sadimo v skupine in ne v vrste; na kvadratni meter priporočajo vsaj deset čebulic. Pri sajenju izberemo različne tipe tulipanov glede na

zgodnost cvetenja, tako da bomo v njihovem cvetju uživali vso pomlad. Kdor nima vrta, lahko različne čebulice posadi tudi v večje posode ali korita na oknih ali balkonih. Da pa bi bil Trzin lep tudi v zimskem času, ko smo iz korit pobrali poletno cvetje, lahko kombiniramo tudi jesenske zasaditve s čebulicami, ki bodo zacvetele zgodaj in dodale svežino v jesenske zasaditve.

Kaj posaditi, da bo učinek tudi v pustem vremenu takojšen? Zasaditve, ki so lepe v jesenskem času, sadimo v vrt, v korita in okrasne posode pa skupaj rastline, ki so tipične za jesen. To so barvite homulice, hojhere, okrasno zelje, krizanteme, barvite trave in seveda vresa in mačehe.

Vrese, zanimivi igličasti do tri milimetre dolgi listi in drobni zvonasti cvetovi, so namreč tako značilni za jesen, da jih ne moremo prezreti. Poleg samonikle vrese so žlahtnitelji vzgojili ogromno število novih sort, ki cvetijo v beli, roza in rdeči barvi. Seveda je tudi veliko barvnih odtenkov osnovne barve. Drobni, igličasti listi so lahko zeleni ali pa zlato rumeni. Jesenska vresa cveti od avgusta do decembra. V višino zraste do štirideset centimetrov. Zanimiva je predvsem sorta z obarvanimi cvetnimi popki, saj je vresa videti cvetoča tudi še, ko so cvetni popki zaprti. In še namig: vresa ni resa, čeprav jih je tako veliko, da cvetijo prav vse mesece v letu, najbolj razširjena pa je spomladanska resa, ki je na zimski mraz slabše odporna, zelo lepa pa je v jesenskih dekoracijah.

In tu so seveda še mačehe, ki že dolgo niso le rože za sajenje na grobove, enako velja tudi za krizanteme. Mačehe so si v preteklosti izborile visoko mesto na lestvici priljubljenosti jesenskih sezonskih rastlin. Temu se ne čudimo, saj nam z različno velikimi cvetovi prinašajo obilico barv. Čeprav jih krizanteme po barvnem učinku prekašajo z razkošnostjo in številom cvetov, za njimi zastajajo v naboru barv in odtenkov. Že nekaj let mačehe kombiniramo s trajnicami, vsako leto se njihova družba vse bolj širi in bogati. Posebej zanimive so mačehe z velikim številom majhnih cvetov, ki dobro prenašajo nizke zimske temperature in zato so posebej priporočljive za zasaditve v zimskem času. In še opozorilo manj večjim vrtnarjem: pomembno je, da mačehe redno zalivamo, kadar sončen dan ogreje zemljo in popusti zmrzal. Posebej to velja za mačehe, ki jih imamo pod streho in kadar ni snega.

Zaradi pestrega izbora rož in barvnih odtenkov bodo jesenske zasaditve odlični okras v posodah, koritih na oknih in terasah ali v obešankah v zimski belini okrog naših hiš.

Dunja Špendal

Napovednik TD Kanja Trzin

Božično-novoletna delavnica – OŠ Trzin	25. 11. ob 17. uri	TD Kanja
Podelitev priznanj za urejen kraj 2014	28. 11. ob 19. uri Kulturni dom Trzin	TD Kanja
Trzinski slikarji se predstavijo	1. 12. ob 18. uri Avla CIH	TD Kanja
Miklavžev sejem, prihod Miklavža pred CIH	5. 12. od 14. do 21. ure 5. 12. ob 17. uri	TD Kanja
Dediščina – spomin na trzinske kozolce Jefačnikova domačija	11. 12. ob 18. uri	TD Kanja
Trzinske zgodbe Dvorana Marjance Ručigaj	17. 12. ob 19. uri	TD Kanja
ROKODELCI - rezbarji se z jasicami predstavljajo v različnih krajih po Sloveniji in tujini – objava na www.td-trzin.si		

VABILO

Leto je naokrog in zopet vas v predprazničnem vzdušju vabimo na tradicionalni

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT
»ZAPOJMO IN ZAIGRAJMO SKUPAJ«,

ki bo **v torek, 9. decembra 2014,**
ob **18. uri v telovadnici OŠ Trzin.**

S svojimi nastopi vas bodo razveselili otroci vrta in učenci osnovne šole Trzin ter kar nekaj gostov s pevskimi in plesnimi točkami.

Iskrena hvala za vaš obisk!

Mag. Helena Mazi Golob,
ravnateljica OŠ Trzin

Lado Krašovec,
predsednik DPM Trzin

Daljnovid

Od ELESA smo dobili dopis o pripravah na sprejem državnega prostorskega načrta za daljnovid, ki prečka tudi našo občino, zato članek objavljamo:

Priprava Državnega prostorskega načrta (DPN) za prehod 220 kV omrežja na 400 kV napreduje

Mineva približno leto dni, odkar so potekali posveti s prebivalci lokalnih skupnosti, ki živijo ob predvidenih trasah daljnovoda. Organizirani so bili zato, ker je želelo Ministrstvo za infrastrukturo in prostor že v zgodnji fazi predstaviti načrte za prehod 220 kV omrežja na 400 kV ter omogočiti soočenje mnenj in predlogov lokalne javnosti glede načrtovanega daljnovoda z izhodišči stroke in države. Prav tako je želel investitor – ELES pridobiti mnenja lokalne javnosti o obeh variantah.

Vseh posvetov se je skupno udeležilo več kot 550 udeležencev. Daleč največ vprašanj in izraženih mnenj udeležencev se je nanašalo na vplive daljnovoda na zdravje in premoženje ljudi. Pogosta so bila vprašanja o sevanjih, o nadomestilih za zmanjšano vrednost nepremičnin pod in ob njem, o kriterijih za izbor najustreznejše variante in možnih optimizacijah. Poleg splošne zahteve, izražene na vseh posvetih, naj se daljnovid umakne od naselij, je bilo podanih nekaj konkretnih predlogov glede poteka ali izboljšav trase. Med glavnimi razlogi za nasprotovanje daljnovidu je strah ljudi pred njegovimi negativnimi vplivi na zdravje, predvsem elektromagnetnega sevanja in hrupa.

Podrobni zapisi posameznih delavnic kakor tudi zaključno poročilo o posvetih je objavljeno na spletni strani investitorja: <http://www.eles.si/prehod-220kv-na-400kv-bericevo-divaca-sodelovanje-javnosti.aspx>

Pripravljalci DPN so vse prejete pobude in prispevke skrbno preučili in trenutno obdelujejo optimizacije znotraj študije variant in okoljskega poročila. Optimizacije bodo nato vpeljane v osnovne variante tras, nato gresta študija variant in okoljsko poročilo v javno obravnavo. Le-ta je predvidena spomladi 2015, potekala bo v vsaki občini in na pristojnem ministrstvu za prostor. Pripravljeni gradivo bo razgrnjeno in bo tako v času javne razgrnitve 30 dni na voljo za pripombe in predloge. Temu bo sledila javna obravnavo. Takrat bo ponovno priložnost, da se zainteresirani krajani vključijo v postopek in podajo svoje pripombe.

Ponovna javna razgrnitev z zbiranjem mnenj in pobud bo organizirana v fazi osnutka Državnega prostorskega načrta (DPN) za prehod 220 kV omrežja na 400 kV od Beričevega do Divače, to bo predvidoma konec leta 2015.

Na spletnih straneh družbe ELES so na voljo številna gradivo, ki pojasnjujejo različne vidike umeščanja daljnovoda v prostor. Med drugim so podane tudi informacije o najpogostejših vprašanih z odgovori (LINK na <http://www.eles.si/pogosta-vprasanja.aspx>), ki zajemajo podatke o načrtovanju in graditvi daljnovidov, o lastnostih električnih in magnetnih polj, o hrupu in dovoljenih obremenitvah, o meritvah in drugih zanimivih podatkih. Vabljeni k ogledu.

Več informacij:

Katja Krasko Štebljaj

ELES, d. o. o.

Vodja Službe za odnose z javnostmi

Obvestilo ZD Domžale

V okviru priprav na sicer malo verjeten pojav virusne bolezni ebola želimo obvestiti bralce, v katerih primerih bi se ta bolezen lahko pojavila in kako je treba ukrepati.

Bolezen je možna pri osebah, ki so v zadnjih 3 tednih potovali ali bivali v zahodnoafriških državah (Gvineji, Liberiji in Sierr Leone) ali so bili v stiku z bolnikom, ki je preboleval virusno bolezen ebola, in imajo nepojasnjeno vročinsko bolezen ($\geq 38,6^\circ$ Celzija – merjena v ušesu) z glavobolom, drisko, bruhanjem, bolečinami v trebuhu ali krvavitvami.

SIMPTOMI IN ZNAKI EBOLA VIRUSNE BOLEZNI (MOŽNO SAMO V PRIMERU, ČE STE POTOVALI V ZAHODNI AFRIKI ALI BILI V STIKU Z BOLNIKOM, KI JE PREBOLEVAL EBOLA VIRUSNO BOLEZEN):

1. vročina ($\geq 38,6^\circ$ Celzija – merjena v ušesu) = obvezen znak IN
2. karkoli od naštetega:
  - hud glavobol,
  - bruhanje, driska, bolečine v trebuhu,
  - nepojasnjene krvavitve.

Virus ebola se nahaja v vseh bolnikovih telesnih izločkih (krvi, blatu, bruhanju, znoju, slini, semenski tekočini) in se prenaša z neposrednim dotikom. Zato je najbolj pomemben ukrep za preprečitev prenosa bolezni izogibanje nezaščitenemu stiku. Oseba, ki sumi, da bi lahko zbolela za to boleznijo, naj se ne dotika drugih oseb in druge osebe naj se ne dotikajo nje, nujna je uporaba alkoholnih razkužil in zaščitne opreme (dvojne rokavice, obrazna maska, zaščitni plašč in očala).

Več informacij v zvezi z ebolo je na spletnih straneh Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ) in Ministrstva za zdravje RS.

V primeru suma na ebola virusno bolezen se izogibajte nezaščitenih stikov z drugimi osebami. Uporabite razkužilo za roke, rokavice in obrazno masko. Ne hodite v zdravstveni dom, ampak pokličite na telefonsko številko 01 7245 100 in počakajte na nadaljnja navodila.

KRAJEVNA KNJIŽNICA TINETA ORLA TRZIN

LUTKOVNO GLEDALIŠČE TRI

EGON IN BOŽIČEK

MAČEK EGON IMA ZELO GRDO LASTNOST. NIČESAR NOČE DELITI. TAKO OSTANE BREZ PRIJATELJEV. IZ OSAMLJENOSTI GA REŠI BOŽIČEK, KI MU POKLONI ZELO NENAVADNO DARILLO.

Ob darilu Egon spozna svojo zmotno, vse svoje napake popravi z ENO SAMO velikodušno gesto. Tako zelo lepo je imeti prijatelje!

ČETRTEK, 11. DECEMBER 2014, ob 18.00

DVORANA MARJANCE RUČIGAJ TRZIN

VSTOP PROST!

knjižnica
DOMŽALE

Oktober sploh ni bil dober

Oktober ni le čas za pozno trgatve, temveč je tudi mesec, v katerem lahko prepoznamo, v kolikšni meri so se uresničile vremenske prerokbe. Letos pa tudi volilne, dobili smo namreč nov občinski svet in tudi župana, slednjega šele v drugo. Še dobro, da vremenski svetniki nismo voljeni, zato lahko brez težav nadaljujemo svoj mandat, tudi ko se zamenja oblast. Pri županskih volitvah je šlo na tesno, prav tako, kot smo jo »na tesno« odnesli z oktobrskimi poplavami, ki smo jim bili priča tudi že takoj na začetku novembra. Narava nas že vse leto obilno moči – že septembra (preglednica) smo na širšem območju Ljubljanske kotline dosegli letno padavinsko povprečje (!), svoje pa je dodal tudi oktober, čeprav je bil zelo toplel. Prav toplota je tista, v kateri se skriva največ padavinskih zalog, saj spravimo pri višji temperaturi zraka vanje precej več vlage kot pri nižji. Fizika atmosfere ali ozračja – da, prav to in samo to in nič drugega ni tole naše vreme!

Kazalo je že, da si bo zemlja po namočenem poletju in začetku jeseni vsaj malo opomogla od silne moče, potem pa smo imeli na začetku zadnje oktobrske dekadne pošten padavinski sunek. Praviloma je oktobra vse manj toplih dni, in ker je zima pred vrati, so tudi vremenski pregovori čedalje bolj povezani s tem letnim časom. Osrednji mesec meteorološke jeseni, po starem vinotok (letos zelo razredčen z vodo ...), zaznamuje kar nekaj zanimivih pregovorov. Za letošnjega so morda še najbolj prepoznavni: Če nerado pada listje raz drevesa, je spomladi gosenic veliko in mrčesa; Če se drevje pozno obleti, huda zima sledi; Konec vinotoka dež, rodovitno leto. Toliko o vremenskih obljubah, te so gotovo bolj stvarne in uresničljive, kot pa so predvolilne, ko nam sadijo cvetje in prodajajo bučk(e).

Prvi dve dekadi oktobra sta bili nadpovprečno topli, zadnja pa nekoliko prehladna. Posebej med 8. in 21. oktobrom je bilo izjemno toplo, takrat smo pridelali tudi do petinski presežek dolgoletnega trajanja sončnega sevanja. Zato ne čudi podatek, da je bila povprečna mesečna temperatura zraka od 3 do 4 stopinje Celzija višja od dolgoletnega povprečja. Na nekaterih nižinskih postajah v notranjosti Slovenije, med njimi je tudi večina v naši bližnji soseščini, je bil letošnji oktober tretji najtoplejši doslej. Padavinski presežek je navkljub poplavam konec meseca le okrog četrtninski. Velja opozoriti na to, da smo bili Trzinci konec meseca ravno še v pasu obilnejših padavin, ki pa so bile že nekoliko severneje precej manj obilne. Na Brniku že skoraj polovica manj kot v Trzinu in Domžalah – prav to pa nas je tudi rešilo pred hujšo vodno ujmo! Občudovanja vredni so jutranji 24-urni padavinski izmerki

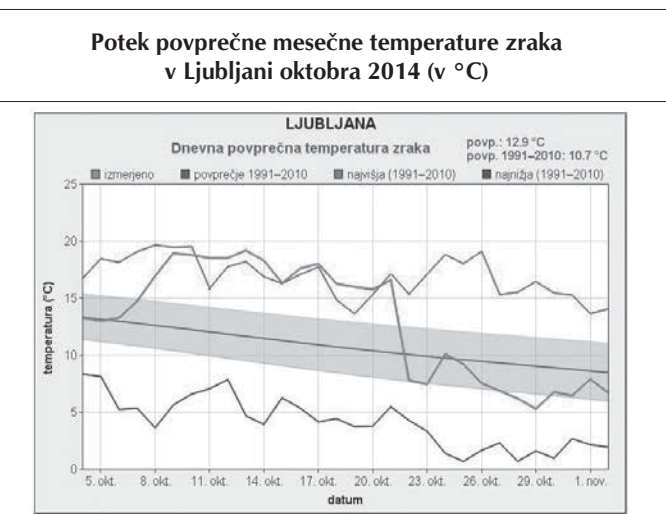

22. oktobra, ki so bili le malo pod 120 mm, večina te vode pa je padla v vsega nekaj urah! Na vsak način je to podatek, ki ga bo treba upoštevati pri novogradnjah na tem območju. Še več smo izmerili le septembra 2010, kar kaže, da so intenzivne padavine in z njimi poplave čedalje pogostejše.

Oktober smo imeli skoraj tretjino (9) padavinskih dni, dva nevihtna, enega s slano (29. oktobra – le lokalno) in kar 12 z meglo. Zato ne čudi, da smo jo pogosto ucvrli na bližnje vzpetine in iskali sonce in toploto. Če ne bi bilo megle, bi bila jutra precej bolj hladna kot sicer. Ob koncu obilnega deževja je prišel sneg tudi pod 1000 m in kar nekaj dni so bili Grintovci precej zasneženi; najvišji deli tudi še v času krompirjevih počitnic. Ker nam urednik minuli mesec ni bil naklonjen – pri končnem urejanju je pač najlažje vreči ven tisto, kar je na koncu glasila – objavljamo tokrat količine padavin za oba minula meseca, natančneje prva dva od treh mesecev meteorološke jeseni. Že zdaj pa je jasno, da bo padavinska bera na koncu letošnje jeseni obilna, še bolj pa letna vsota. Bati se je, da bomo imeli pozimi sušo, kar ni seveda z vidika vodnih zalog nič posebnega, bolj pa bo lahko ta prizadela ljubitelje vijuganja po belih strminah. A do takrat se bo kar še nekajkrat in postopoma ter prav povsod stemnilo vse do nižin. Pa lep preostanek jesenskih dni ...

Trzinčanov Miha,
občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine septembra 2014 (v mm oz. l/m ²)	Padavine oktobra 2014 (v mm oz. l/m ²)
Letališče Brnik	226	77
Grosuplje	244	83
Brezje pri Trziču	122	89
Moste pri Komendi	214	94
Radomlje	190	97
Škofja Loka (Trnje)	186	110
Vrhnika	191	115
Domžale	199	140
Trzin	206	160
Ljubljana Bežigrad	204	163

Preglednica: Padavine septembra in oktobra 2014 na širšem območju Ljubljanske kotline. (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko.)

Vredni so spomina

V četrtek, 30. oktobra, je Zveza borcev za vrednote NOB skupaj z Občino Trzin pripravila spominsko slovesnost pred Osnovno šolo Trzin ob spomeniku Trzincev, padlih med drugo svetovno vojno. V krajšem kulturnem programu so nastopili pevci mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Žerjavčki in recitatorji iz osnovne šole, slavnostni govornik pa je bil predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Jože Kosmač. Med drugim je poudaril, da je prav, da ohranjamo spomine na naše rajne in da negujemo tudi spomin na ljudi, ki so za to, da je naša domovina ostala svobodna, žrtvovali najvrednejše, kar so imeli – svoja življenja. Prav je, da se spomnimo dejanj in žrtev ljudi, ki so pomagali graditi našo domovino in nam omogočili lepše življenje, kot so ga imeli sami.

MŠ

Diagnostični laboratorij ZD Domžale se predstavi

Laboratorijska medicina je pomemben sestavni del zdravstvenega sistema, ki je včasih premalo prepoznavna. Po statističnih podatkih je kar 70 odstotkov kliničnih odločitev postavljenih na osnovi laboratorijskih izvidov. Z namenom predstaviti stroko širši javnosti, je Slovensko združenje za klinično kemijo in laboratorijsko medicino 2. oktobra 2014 organiziralo dan odprtih vrat medicinskih laboratorijev po vsej Sloveniji. Akciji se je pridružil tudi Diagnostični laboratorij zdravstvenega doma Domžale.

Kako vemo, da so laboratorijski rezultati zanesljivi?

Laboratorij mora imeti dovoljenje za delo, ki ga izda Ministrstvo za zdravje. Številka dovoljenja za delo je navedena na laboratorijskem izvidu in s tem laboratorij izkazuje upoštevanje nacionalnih in mednarodnih strokovnih smernic in priporočil. Pri svojem delu uporablja preverjene, priznane in preizkušene metode in ima vzpostavljen celovit in sledljiv sistem zagotavljanja kakovosti. Nosilec dejavnosti je specialist medicinske biokemije, ostali profili v medicinskih laboratorijih pa so diplomanti visokošolskih, univerzitetnih in magistrskih študijskih programov in tehniki laboratorijske medicine. Pri svojem delu uporabljamo naj sodobnejšo tehnologijo, ki zahteva visoko usposobljenost osebja z veliko znanja in izkušnjami. Laboratorijski izvid je naš ključni izdelek in sestavni del medicinske dokumentacije preiskovanca.

Nekaj pomembnih informacij o delu Diagnostičnega laboratorija

Vsi zgoraj navedeni podatki o standardih laboratorijskega dela veljajo tudi za naš laboratorij. Izvajamo nabor preiskav, ki je predviden za obravnavo bolnika v osnovnem zdravstvu, kamor sodijo tudi pred slabimi tremi leti uvedene preiskave ščitničnih hormonov (TSH, fT₃, fT₄) in prostata specifičnega antigena (PSA). Preiskave, ki jih ne opravljamo sami, za nas opravljajo zunanji laboratoriji z dovoljenjem za delo. Naročnik naših preiskav je v prvi vrsti zdravnik, vendar v laboratorij lahko pridejo preiskovanci tudi kot samoplačniki. Vse potrebne informacije o preiskavah in delu laboratorija lahko naši naročniki dobijo po telefonu ali na oglasni deski v čakalnici. Trudimo se, da bi bile vse te informacije v kratkem dostopne tudi na prenovljeni spletni strani zdravstvenega doma. Smo občina, kamor se priseljuje vse več ljudi, prostori v ZD Domžale pa so že vrsto let enaki in pokajo po šivih. Tako se uporabniki naših storitev srečujete z gnečo v čakalnici laboratorija pred vpisnim okencem in odvzemom krvi, in tako ves naš trud po kakovostni obravnavi preiskovanca zvođeni. Z vodstvom zdravstvenega doma smo pričeli razmišljati o določenih spremembah v prid boljše pretočnosti dela v laboratoriju, ki so vezane na prostorsko preureditev; seveda ne bodo uresničene čez noč. Tako se moramo potruditi skupaj – tako zaposleni v laboratoriju kot njegovi uporabniki, za strpen odnos in razumevanje. Cilj našega dela je analitsko pravilen izvid, za pravega bolnika, ob pravem času, kljub že omenjenim težavam.

Vodja laboratorija, mag. Branka Svetic, spec. med. biokem.

SOLZA, ŽALOST, BOLEČINA
TE ZBUDILA NI,
A OSTALA JE TIŠINA,
KI MOČNO BOLI.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta, dedka,
pradedka

SVITOSLAVA JAVORŠKA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, sodelavcem za vsak stisk roke, besede tolažbe, za darovane sveče in svete maše.

Zahvaljujemo se tudi župniku Boštjanu Gučku za lep pogrebni obred, predstavnikom ZVVS in PGD Trzin, njegovim bivšim sodelavcem Oddajnega centra Domžale in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

KO SE V MRAKU BO OGLASIL
V ZVONIKU VAŠKI ZVON,
GLAS NJEGOV NAS BO POVABIL
K TEBI, OČE, V RAJSKI DOM.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 92. letu sklenil
naš dragi mož, oče, dedek, pradedek,
brat in stric

ANTON ŽNIDARŠIČ

Ob smrti našega očeta se iskreno zahvaljujemo za pomoč in podporo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem. Lepa hvala patronažni sestri Mirjam za nego na domu. Hvala gospodu župniku, gasilcem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, podarili cvetje, sveče in darovali za svete maše!

Iskrena hvala še enkrat vsem!

Vsi njegovi

N NEPREMICNINE.NET

95% vseh iskalcev nepremičnin obiše portal Nepremicnine.net

280.000 različnih obiskovalcev mesečno

več kot 40.000 nepremičnin, zbranih na enem mestu

4.000 oglaševalcev

**OBLIKE OGLAŠEVANJA
NA STRANI NEPREMICNINE.net**

- grafični oglas 728 × 90 točk in 160 × 600 točk na vseh straneh
- grafični oglas 200 × 150 točk na vseh straneh
- grafični oglas 468 × 80 točk med izpisi oglasov

**TUKAJ JE LAHKO
VAŠ
OGLAS**

**SADJE ZELENJAVA
FRUTAS
TRZIN**

**vsak dan sveže
sadje in zelenjava
velika izbira domačih
pridelovalcev**

MIKLAVŽEVO DARILO

pri nakupu nad 20 €
1 kg mandarin podarimo

Tel.: 01 56 20 777

Delovni čas:

od ponedeljka do petka od 7:00 do 20:00
sobota od 7:00 do 19:00
nedelja in prazniki od 8:00 do 17:00

 grafex agencija | tiskarna

POSLOVNA DARILA 2014 / 2015

▶▶ TOP IZDELKA 2015 IZ ZALOŽBE GRAFEX ◀◀

STENSKI KOLEDAR SLOVENIJA IN REKREACIJA

DIMENZIJA: **32 × 45 cm** • PROSTOR ZA DOTISK: **32 × 5 cm** • VEZAVA: špirala z obešanko
OBSEG: **12 listov, predlist, podložni karton** • CENA: **3,10 € + 22% DDV**

NAMIZNI TEDENSKI KOLEDAR

DIMENZIJA: **27 × 14 × 3,7 cm** • PROSTOR ZA DOTISK: **27 × 3 cm** • VEZAVA: špiralna • OPCIJA: kartonska embalaža
za pošiljanje po pošti, možna izdelava naslovnega lista z reklamno vsebino naročnika • CENA: **3,30 € + 22% DDV**

 grafex agencija | tiskarna, tel: +386 (0)3 56 57 100, gsm: +386 (0)41 617 927, info@grafex.si, www.grafex.si